

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.03.2007. године

НАСТАВЉЕНО 08.03.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик ужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Мирјана Несторовић,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адв. Горан Петронијевић неће бити ни данас, јел тако?

- **Адв.Игор Исаиловић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Владица Васиљковић, адв. Татомир Лековић,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фолић Горан, шта је са адвокатом?

АДВ.МИЛАН БИРМАН? Мењаћу га ја данас, он је имао смртни случај у породици, јавио ми је синоћ, само ће данас изостати са суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел то у реду? Нема никаквих проблема? Може? Добро.

- **Адв Милан Бирман и адв. Палибрк Драган.**
- **Присутни су и сведоци Гогих Љубиша и Станисављевић Зоран.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Гогих Љубишу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Гогих Љубиша.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ГОГИЋ ЉУБИШЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Гогиху.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Добар дан, поштовање часни суде и свима присутнима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу претходно од Вас узети личне податке. Ви сте већ били саслушани код истражног судије, па само да проверимо Ваше личне податке. Име и презиме?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Гогих Љубиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени од оца?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Витомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: 1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште је?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Трстеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Инспектор полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Дакле, дужни сте да нам испричате све што Вам је познато о догађају у Сувој Реци, не смете нам ништа прећутати. Јел сте разумели ово упозорење?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте текст заклетве. По закону сте дужни да положите заклетву. Наглас прочитајте.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Гогићу. Значи, интересује нас догађај после бомбардовања од 24. марта када је објављено бомбардовање. Догађај нас интересује у Сувој Реци који је био 26. марта 1999. године. Испричајте нам све што Вам је познато о том догађају.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Овако, ја ћу вам рећи да сам о томе сазнао тек овамо у штампи, односно не читам ни штампу искрено, али то се могло чучти на ТВ-у, можда у штампи, али углавном чуо сам тек након тога. Значи, ништа у вези тога ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто да нам изјавите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам у вези чега. У вези тога јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у вези догађаја.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Стварно не бих имао, не знам стварно верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону Ви сте дужни да нам испричате, значи све што Вам је познато и по закону увек се сведок саслушава и дозвољава се у том неком неометаном излагању да изнесе и да посведочи о том догађају. Дакле, онда бих ја морала да Вам постављам питања пошто би се завршило то са Вашом реченицом то је све што знате из штампе.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Верујте ми да најискреније, ја сам значи и пред Богом, не само пред судом, ја сам хришћанин, православац и нормално обавеза ми је, јер то су жртве ја то знам, значи уопште није битно на којој су страни, значи обавеза ми је да говорим стварно све што знам и да кажем све што знам. Значи, ја оно што знам невезано за тај случај него уопште што знам везано за Суву Реку, то је да сам одлазио тамо неколико пута на вршење увиђаја, разумете. Значи, о томе можемо да

причамо, а верујте ми, обзиром да сам, да кажем, после нашег изгнанства одоздо и бежања одоздо пуно тога ружног доживео овде и трагичног, значи мајка ми је умрла, нисмо имали смештај. Мислим, да не причам сад своју биографију, ја сам доживео инфаркт због тога, био сам преварен, кућу су нам отели доле и разна иживљавања су била и све то тако да отац ми се шлогирао на крају крајева и тако да поред свега тога што ми се десило и прошле је пуно година тако да оно чега се сећам ја хоћу стварно да, знам да ми је и дужност на крају крајева. Ето Ви ме питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да Вам ја постављам питања ако Вам је тако лакше?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да, јер стварно не знам о чему бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Гогичу, на којим пословима сте били од 24. марта 1999. године, где сте радили, које су Ваше дужности биле?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја сам радио, био сам на пословима инспектора за сузбијање општег криминалитета, значи на сузбијање крвних и сексуалних деликата. Радио сам у Призрену, мислим уопште у СУП-у Призрен, а то подразумева читав округ, мада по ОУП-овима је исто било инспектора али ето ако је требало нешто из надлежности, мислим из округа крвних, да кажем послова који су везани за крвне деликте одлазио сам, ако сам био распоређен од свог старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био старешина, значи по тој некој линији рада, ко је непосредно Вама био надређен?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па Милосављевић Мики, Мирослав, не знам сад да ли је Мирослав или Мики, али ја мислим да је Мики Милосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где сте били тог 24. марта, следећег дана 25-ог, пошто је било објављено бомбардовање да ли можете да везујете због тог догађаја, због тога Вас питам?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, стварно не могу, јер стварно верујте ми да сам то тек овамо сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли први пут по задатку у Суву Реку и ко Вам је рекао да треба да идете у Суву Реку?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па упутио ме је мој старешина, а по обавештењу дежурне службе ОУП-а Сува Река. Значи, по њиховом обавештењу отишли смо, а нормално по наређењу мог непосредног старешине пошто смо, не знам тачно датум стварно ко да памти то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тих дана, значи говоримо о том периоду од 24. марта да ли можете, до краја марта месеца ето?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате шта? Ми смо након тога били у обавези нормално да сачинимо извештаје, значи кривичне пријаве или шта већ, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се датума? Не можемо да инсистирамо на неком датуму? Добро.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дежурна служба ОУП-а Сува Река кога би требала да је то обавестила?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па вероватно нашу, тако је то ишло сигурно дежурну службу ОУП-а СУП-а Призрен па онда вероватно, не знам ко, углавном мене је старешина обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта Вам старешина каже шта треба да радите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да треба да одем у дежурну службу ОУП-а Сува Река да се тамо јавим и да ће ми бити додељена, да кажем, пратња у смислу обезбеђења пошто није било безбедно вршење увиђаја, значи живело се, мислим радило се у таквим условима где је стално претила опасност од напада тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па од УЧК и мислим гинули су поред мене људи и приликом одласка на увиђај поред мене погине човек и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и зашто да се јавите дежурној служби, због чега шта Вам каже старешина шта треба да се одради?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па треба да се оде да је ту у околини било неколико жртава, односно убијених људи, да се одради увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли спомиње можда да ли је то било пар лешева, више лешева, да ли је конкретно?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Старешина ми то није, то тек кад изађемо тамо онда нас поведу тамо фактички и урадимо извршимо увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте Ви пошли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Полазио сам увек са колегама из Призрена, још пар управо кажем из тих безбедоносних ишли смо више нас, више нас је ишло. Значи, ишао је увек инспектор за потражне делатности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не знам сад тачно имена верујте ми, нажалост сад испаде он је човек напустио службу и отишао је ван земље, значи ради се о лицу муслиманске вероисповести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте спомињали Афид Латифија, да ли на њега мислите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, на њега баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко би још био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ишао је Мојсић, онда неки од наших, од крим. техничара можда, сад све што причам немојте да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Од крим. техничара можда некад долази из Призрена а некада из Суве Реке, јер стварно то не бих могао да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говоримо о том првом путу кад сте отишли у Суву Реку?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То већ не бих знао који је први, који је други стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. И у које време Ви крећете, да ли идете у преподневним сатима или идете по подне, кад сте Ви кренули за Суву Реку?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па вероватно у неким преподневним, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом крећете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Службеним возилом, обично заставом 101, или југо флоридом и тако. То су била та службена возила нама на располагању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Причајте нам шта је било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ништа, јавимо се дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте дошли баш до полицијске станице?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То није било, само ако могу да приметим, није било једном да причамо о једном случају, више пута сам ја вршио увиђај у Сувој Реци, односно неколико пута, тако да не знам сад о ком конкретно, о чему ме питате знате. Ако бисте могли да нешто конкретније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно питам за овај период од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам кад је први пут, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте били у Сувој Реци?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи неколико пута? Колико пута би то могло да буде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам тачно, два-три пута вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два-три пута?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте нам о та два-три пута која сте провели у Сувој Реци због вршења увиђаја? Ако можете да се сетите тог првог пута, ако не можете, причајте нам чега се сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сећам се тог, оно чега се стварно сећам, сећам се рецимо да је било, значи недалеко да кажем у једној кући недалеко од, недалеко мислим није то недалеко даље мало али сад тачно да проценим која је то раздаљина не бих знао, али било је ту неких лешева који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само од почетка молим Вас. Значи, долазите у Суву Реку, с ким се налазите, где сте дошли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јављамо се дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавили сте се дежурној служби?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Тамо нас чекају колеге, значи ту је и судија увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био судија?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим да, али стварно сад не бих могао, јесте, како бисмо ишли без судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се десило некад да идете без судије?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Са лекаром и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се десило некада да идете без судије на увиђај? Вама јел се догодило?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не бих знао, мислим да је увек ишао, не знам да ли је по овлашћењу можда некад да смо али мислим да је увек ишао судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте отишли до дежурне службе? Са ким тамо разговарате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Са неким шефом дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не. Ја тамо стварно познавао сам само командира и начелника који је био шеф привредног криминала и тамо распоређен који је иначе, нисам знао стварно, нисам нажалост познавао то је ружно рећи али можда из виђења пар њих онако чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте свратили можда код командира, код начелника кад сте дошли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. И шта вам кажу у дежурној служби, шта вам каже шеф?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ништа имате колеге ту које ће вас одвести тамо на лице места да извршите увиђај. Значи, ми нисмо, одакле смо знали где је лице места. Значи, ми смо заједно са полицајцима који су били одређени да нам пружају ту логистику, односно да нас обезбеђују док вршимо увиђај, значи одлазили на лице места. Зашто кажем да је ишао инспектор за потражне делатности, јер се очекивало да можда леш не може да се идентификује и то, онда значи стварно је, оно трудили смо се у ствари и радило се по наређењу да стварно све то треба да буде максимално о драђено, да кажем професионално, хумано, људски и све је задокументовано, сликано, онда ако је требало да се сахрани ако није имао ко те лешеве да преузме онда значи свака рака је била посебно, значи да кажем, како бих већ рекао, свака рака је била посебно, значи зна се како то

већ, значи отворена, односно за сваки леш посебно се још једном све је то онако професионално одрађено, значи задокументовано да се зна. Било је значи, ја колико се сећам све то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: После тога, после завршеног увиђаја враћали смо се у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све што бисте нам испричали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не знам, то би било све отприлике. Ја кажем у пар наврата смо ишли, сећам се да је једном приликом било неких изгорелих нажалост лешева, то једном приликом и још једном или два пута смо ишли чини ми се стварно немојте да ме, прошло је и времена и после свега што ми се издешавало стварно ја и не желим чак да, нажалост заборавио сам али и да нисам заборавио вероватно бих пожело да то заборавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ја ћу покушати са неким питањима па ако могу да Вам помогнем да се сетите нечега, пошто очигледно овако ако бих Вас пустила то би било све што бисте нам рекли. Значи, морала бих да Вам постављам додатна питања. Колико би отприлике по Вама било униформисаних полицајаца који су ишли у Ваше обезбеђење?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим најмање 2-3 најмање, можда 4, не знам стварно то већ, то не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали крим. техничара из ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Тодор ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодор? Да ли том приликом када сте дошли, кад сте се јавили дежурној служби, да ли је Тодор Јовановић кренуо са Вама?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја кажем у тих, рекао сам малочас у тих неколико пута колико сам долазио, знам да је, мислим да је једном он био, а сад да ли је, стварно то је мени и тада било небитно, поготову сада да се сећам да ли је био два пута или једном, вероватно да једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запазили неки камион када сте дошли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Где у Сувој Реку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запазили никакав камион? Добро. И сад нам само опишите како то иде? Јел то патрола нека која иде у Ваше обезбеђење, креће са вама и ко Вам показује и каже где треба да идемо – где има лешева, како то иде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим да су они управо ти из те да кажем логистичке пратње односно обезбеђења да су нам они показивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су вам они показивали? Где вас воде да ли се сећате тај први пут?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја не знам сад како се зове то место поред Суве Реке, село или како се већ зове недалеко од Суве Реке, да не кажем у продужетку тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Рештане можда?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Рештане јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту крећете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја мислим да смо ту у том делу радили тих увиђаја и пар увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар увиђаја само у том делу? И где одлазите, да ли долазите код, где одлазите? Јел то на путу налазите лешеве, или налазите негде у неком дворишту ту око неке куће? Где налазите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па било је то, да вам кажем искрено, ја сад не бих могао баш да се сетим, али мислим да је било ту везано за те нажалост, опет кажем изгореле лешеве, мислим да су били у дворишту ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту? Колико би то било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Али мислим да је чак било отворено нешто, ево сад стварно први пут да размишљам о томе верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ограђено на то мислите да ли је било отворено или није?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па мислим да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да је било отворено, није било ограђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта затичете кад долазите ту? Колико би то било удаљено од полицијске станице то где сте дошли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам стварно. Не знам. Можда пар стотина метара, не знам стварно. Све што бих вам рекао то је релативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта затичете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па кажем да је било ту неколико, сећам се то како човек то да, ето то се сећам да је било пар тих изгорелих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар изгорелих? Колико би то било по вама пар изгорелих?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па можда 3-4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три-четири? Где затичете те лешеве?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Кажем у дворишту испред куће ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су поређани? У ком су положају ти лешеве које сте затекли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам тачно, лежећи вероватно како би другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли су овако поређани један поред другог?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, није било, не није. Мислим онако без неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел прилазите тим лешевима? Како се обавља увиђај? Испричајте нам како то иде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је лекар ту?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јесте сигурно био лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли се сећате, не да ли би требало?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Требало би како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли би требало, него да ли је био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте сигурно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И прилазите и видите 3-4 леша. Јел су сви лешеве били изгорели?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесу, можда је неко делимично, можда неко од тих можда није сасвим, али мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је урађено са тим лешевима? Како се обавио увиђај, шта се радило ту? Дошли сте ту и шта сад радите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па све значи урађена је фотодокументација, сликано је, значи извршено је скицирање лице места, значи постоје сигурно скице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то фотографисао?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Крим. техничар, стварно не знам да ли Тодор или неки из Призрена, не знам од колеге, не знам тачно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обележено?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Обележено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како све?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У положају у којем су нађени и све значи онако како се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направљена скица? Шта Ви радите? Шта сте Ви конкретно радили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па шта сам радио ту, значи ја сам фактички узимао све податке за извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам шта Ви радите? Узимате податке?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које податке Ви узимате, шта сте то узели?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па значи фактички где се налази лице места, како смо дошли, значи све оно што садржи један извештај, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да определите, пошто кажете да је то било код куће, да је ту било неко двориште, каква је то кућа била?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да је била мало већа кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити режију да нам прикаже фотографију 113љ, ако може да Вас то подсети та фотографија коју будете видели па евентуално и да се присетите кад би то било.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја иначе не памтим датуме, мислим овако и лично кад се ради о неким личним, а поготово не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим то што кажете да је то била велика кућа како Вам је изгледала?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Прилично велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је изгледала та кућа?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Била је чини ми се двоспратна кућа ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте то запазили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел горела, јел била изгорена, јел била запаљена?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте. Ја мислим да јесте била запаљена, мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија молим вас фотографију 113љ?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да вам кажем ако могу само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Значи, сваки тај увиђај, значи зашто можда се не сећам баш неких у ствари да кажем јер смо ми радили под једним стварно великим притиском односно пресијом да човек може да изгине, значи радили смо, ипак да кажем, оно што све треба да садржи један увиђај комплетан, а да фактички то што пре одрадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не добијемо ову фотографију реците нам то кад Ви радите тај увиђај, па јел било безбедно или није било, да ли се пуцало, да ли сте чули неке детонације, да ли се нешто дешавало?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам чуо никакве детонације, али тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте сад ову фотографију. Да ли би то било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Верујте ми да ми не значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не значи Вам ништа?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не значи ми ништа. Могуће. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите где су били лешеве, да ли су били с предње стране куће, бочно, позади куће, да ли то можете да се сетите где затичете кад долазите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тога се не сећате? Да ли се сећате ког пола су лешеве били?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да је један леш био женског, знам да у причи онако колеге, мислим да је неко поменуо да је тај леш лично на тај леш женског пола. Мислим да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да се сетите како су били, опет инсистирам на томе како, да ли су били сви груписани на једном месту, да ли су били распоређени?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па мислим да нису били груписани стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па онако без неког реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без реда?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Без реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад се обавило то фотографисање, скицирање, све што сте то испричали, шта после тога, да ли после тога опет негде одлазите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим да су ти, опет кажем, нажалост настрадали сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, шта је било са тим лешевима? Јел сте збринули те лешеве, шта сте урадили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сахрањени су. Значи, били су претходно већ, односно не знам да ли претходно, али углавном биле су раке, лешеве су, сваки леш је значи онако да кажем и ту одређен да кажем «увиђај за себе», односно сваки пронађени леш где је сахрањен, како и све постоји фотодокументација, значи где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су сахрањени? Јел у Сувој Реци?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У Сувој Реци ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад су, јел сте били Ви када су ти лешеве?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам испричајте. Како, мора да су негде смештени ти лешеве, како их одводите до гробља, разумете? Испричајте нам како се дешава да ли је ту неко превозно средство, неки камион, где сте утоварили лешеве?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Стварно не знам да ли је био камион или трактор можда, вероватно да је. Не знам. Пре би, онако да кажем, претпоставим да се радило о трактору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате да је трактор?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад Ви видите трактор? Да ли је трактор био већ ту кад сте дошли код куже или је накнадно дошао? У који временски период би то био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Накнадно ја мислим да је после увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тог обављеног увиђаја око те куће? Мислите да је накнадно дошао?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите ко вози тај трактор?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите, не познајете, ништа не знате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: И да сам видео ништа ми не значи. Ја кажем колеге нисам познавао, а поготову неког возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам случајно да ли сте познавали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нешто коментаришете који су то лешеви, шта се то догодило, угљенисане лешеве видите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате шта, шта да човек очекује у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли уопште нешто причате о томе? Да ли коментаришете док радите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Жао ми је тих људи, жао ми је свих настрадалих људи, то су људски животи, стварно верујте ми као човек се да кажем увек саосећао са свима и жалио, гледао да се не огрешим, да се стварно одради оно максимално да се сахране, нажалост да кажем ратио је био, онако како доликује, односно као људи. Значи, свака рака посебно, значи свака да се зна сутра да родбина може да зна, да се зна ко је ту сахрањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете ко је све те лешеве утоварио у трактор?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па то је вероватно ови из како се зове из комуналног овог шта ја знам, из Комуналне службе, значи они су вероватно долазили да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Комуналне службе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па из Комуналне претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је трактор из Комуналне службе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Немојте да ме држите за реч да се радило, ја опет не знам које превозно, али знам да нису полицајци то радили тако да је неко са стране, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, добро, јел Ви видите јел долазе то, јел су то млађи људи, старији, који су то људи који долазе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па то су из комуналног, откуд знам ко је то, стварно не знам, нити сам их легитимисао нити питао ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било отприлике да ли можете то број? Да ли се сећате да ли је ту било више људи или не?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? И они су отоварили лешеве у?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта даље? Ко каже где треба да се возе, ко говори, одакле људи знају где треба да иду? Јел неко нешто говори?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја опет сад, ево рећићу вам искрено ја стварно не знам ко је ту парцелу тамо, ко је био надлежан за то, али значи, речено је да они знају, значи неко им је рекао, ја не знам ко. Стварно не знам, мени нико није рекао е ту одреди ти локацију или шта ја знам где ће да се сахране, вероватно је већ била унапред, пошто су лешеве пронађени, већ је неко о томе мислио где ће ти лешеве да се на којој парцели и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви пошли на гробље или не?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то испричајте како то иде? Како Ви идете, јел идете Вашим возилом службеним или сте у трактору или како идете, то што Вам личи да је трактор?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па вероватно службеним возилом, стварно не знам како би иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и долазите до?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па до тог места где су ти лешеве сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел иде и ова патрола са вама?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да све време до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они иду неким превозним средством или не?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја мислим да су они своје возило имали, значи возило ОУП-а. Опет кажем, немојте да ме држите за сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је опет то било? Јел то било у преподневним сатима, по подне, кад би то било? Значи, сад идете на гробље да се сахране?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то било пре подне?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па вероватно, мислим кад. Мислим да је пре подне било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта Ви радите – долазите тамо?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јер се избегавало по подне због управо из тих безбедносних разлога да се врши увиђај, јер у том делу ту о чему причате, сад тек сте ме подсетили да се то место зове Рештане, ту је било иако наизглед није било људи, ту јесте било људи и било је и терориста тако да рецимо сећам се једном приликом да је судија погинуо и исто пар колега један чак је био старешина. Значи, они су ту били бацали бомбе, убијали, шта да вам кажем ми смо увек размишљали о својим животима поред тога што треба да се одради посао, више пута смо били нападнути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тад кад сте ишли, пут кад вас је водио према гробљу и све, јел било неких дејстава, јел била нека, јел чујете неку пуцњаву?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па мислим да није, мислим да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро шта се дешава? То значи, то су та три-четири леша која сте утоварили и одвезли на гробље?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту ради?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па кажем, биле су раке ископане, положена, биле су фолије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су биле ископане раке?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не знам да ли док смо ми вршили увиђај или већ стварно, мислим да док смо ми вршили да се тад вршила та припрема око да кажем те сахране тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се истовремено вршила припрема, то мислите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па то вероватно, мислим да није пре него да смо ми дошли, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: И кажем, после тога су, значи ми смо лешеве сахрањивали исто у неким врећама, значи, оним да кажем посебним неким врећама које су коришћене за те ствари и тела су положена, значи извршена, опет кажем и скицирање тог гробља и свега тога, значи где су сахрањени да би се знало и обележени су гробови. Значи, кажем, опет понављам рака свака посебно, баш дубоке раке можда 2 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога где одлазите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: После тога након завршеног увиђаја враћали смо се у матичну, да кажем у матични орган, односно у СУП Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тад кад сте пронашли те лешеве око те куће, како је изгледала кућа, да ли је било, да ли сте могли да уочите на тим зидовима и то да ли је било неких дејстава, да ли је било, како је изгледало?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да вам кажем ево најискреније. Толико су бомбе бацане доле на Косову да је било свуда и кућа и оштећене, то су

шапнели ишли ко зна колико, по километар по два, тако да рецимо једном приликом можда је то други пут кад смо долазили сећам се да су пале две бомбе НАТО авијације на неких 30-40 метара, него срећом били смо заклоњени тачно само што смо стигли иза угла зграде. Иначе, вероватно би погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште пронашли неке чауре око тих кућа? Да ли је било чаура?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједну чауру нисте видели?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да смо тражили сигурно би то, јер све што је било фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер јуче нам је један сведок рекао да је било јако много чаура зато Вас питам да ли могу нешто да Вас подсетим?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па можда је он видео, ја се не сећам и мислим да ако је било сигурно да стоји у извештају. Значи то не бисмо могли да пренебрегнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви се не сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Кажем, ако јесте било у извештају стоји, али не сећам се да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скрећете ми пажњу господине Ђурђићу, нон стоп ми скрећете пажњу нон стоп гестикулирате нон стоп. Скрећете ми пажњу не могу неометано да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел можемо да покажемо сведоку извештај који је сачинио па да га подсетимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мене прекидати, па ваљда знате ЗКП? Ја стварно не знам шта да вам кажем.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја сам рекао, значи могуће да јесте било, ако јесте сигурно је, јер то је толико крупан материјални доказ да никако не бисмо могли то да пренебрегнемо, таман посла, него не сећам се да је било стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја покушавам зато покушавам да ли ћу моћи да Вас подсетим зато Вам ја то предочавам.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршили сте то са том кућом, да ли вас можда неко упозорава да има још негде лешева?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Колико се сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да би то било тог дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да тог дана? Да ли знате чија је то кућа?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате чија је то кућа? Да ли је неко коментарисао то је кућа та и та?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја верујте ми у улици где сам живео не знам комшију другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим то, него да ли неко прича то је кућа од тих људи?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај дан би био по Вама да се тај увиђај обавио око те куће?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Опет претпостављам можда да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да је у два-три наврата да сте долазили, шта би било сад у та два-три наврата? Присетите се да ли сте поново кад долазите у Суву Реку где после идете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па на исти начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На исти начин се све то одвијало?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте исто тако, вероватно се обавести дежурна служба наша, старешина нас упути да се јавимо дежурној служби тамо и да. Ја унапред нисам знао шта се десило тамо и да ли се нешто десило и шта треба да радимо, односно шта да радимо, нисам ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том неком другом, трећем наврату шта вам кажу да има опет лешева?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто вам је јављено?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И исто са истом екипом идете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја знам да сам ја ишао а сад ко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Ви одлазите, где Ви конкретно одлазите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па у том реону, све је то било у том реону, значи у реону од те куће па негде тамо у дубини не знам тачно сад, то је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знам да смо једном били. Ако могу само ово да приметим, једном смо били спречени, управо кренули смо на увиђај и управо био је терористички напад, значи убијен је полицајац, да не кажем на 40-50 метара од мене, тако да кажем да није било апсолутно није било безбедно и самом Богу треба да захвалим и ја и многи што смо овде сад у судници што смо живи, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије када сте били саслушани овако сте рекли: «На лицу места знам да је било, вероватно на ту кућу

мислите, било је неколико лешева онако угљенисаних, сви су били на истом месту. Јесу ли били напољу или у кући?» Кажете: «Напољу». Сада судија пита: «Јел има тамо нека столарска радионица», Ви кажете «Има. Јесу ли лешеви пронађени у радионици или ван радионице?» и Ви настављате да причате о том даље месту где сте били?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Рећићу вам искрено, најискреније. Значи то је било тада кад сам давао исказ ја сам био упознат са предметом. Значи, тад сам прочитао иначе и тада се нисам сећао, а сад поготову после оволико времена не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како нисте рекли тада код истражног судије био сам упознат са предметом? Како тад нисте дали то објашњење? Јер Ви настављате, Ви говорите: «Јел има тамо?», Ви кажете «Има», «Јесу ли лешеви пронађени у радионици?». Ви кажете «ја мислим да су ван радионице». Па Вас пита «јесте ли наишли на неке лешеве до 150 метара даље», Ви кажете «јесмо» и надовезујете се?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па управо то су ти увиђаји, али стварно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Па онда опредељујете – овде су били угљенисани лешеви, овде нису били угљенисани, па вас пита да ли је било дактилоскопирање, па Ви кажете јесте, значи причате о томе.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то да, да? Јел сте били до столарске радионице?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ево ја се сад стварно не сећам те столарске радионице, али био сам у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам показати фотографију па да ли ће Вам евентуално та фотографија нешто значити. Режија ја бих молила фотографију 113- О? А да ли су ти лешеви које сте пронашли који су били угљенисани, да ли би могли да претпоставите која би старост тих лешева била у смислу да ли су пар дана, неколико дана, тог дана, по неком Вашем искуству?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам имао сличних искустава у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Управо мислим због тога, пошто нисте имали сличних искустава, да Вам је можда то остало у сећању? Пазите то се ипак нешто памти?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па то ми је остало као нека да кажем бледа нека слика. Знам да је било лешева и то сам запамтио, е сад те детаље кућа како је изгледала и ово и оно, верујте ми ја сам толико и пре увиђаја извршио да нисам запамтио, шта кад би памтио све онда би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ову фотографију овде? Да ли сте можда били?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ако је то тамо, да кажем у Рештану, јесте сигурно, ако су то те фотографије значи тих кућа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли Ви познајете, препознајете тај објект овде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не препознајете? Даље, морам да се надовежем истражни судија Вас пита: «Ко вас је одвео до те друге групе лешева» и Ви кажете «онда смо ми онако неком претрагом ближе колико је могло да се прође, да се види пронашли те лешеве тамо», значи као нека претрага је била па сте ви пронашли лешеве? Ево подсећам Вас.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па знате како сад ћу да вам. Опет да кажем онако колико би сад могао стварно да дам неки исказ да не буде оно што и треба да урадим а и не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша је дужност да дате исказ.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте. Управо кажем да ова екипа ових полицајаца, значи логистичка подршка наша у смислу безбедности они су вероватно били, сад претпостављам да би нас заштитили на неких 10-15 не знам колико метара сад. Они то боље знају, зато су били вероватно и да кажем обучени и речено им је како да нас обезбеђује а и посао им је то. Вероватно су они док су нас обезбедили можда видели или не знам ни ја, можда пронашли и они па су нас, онда су нам рекли да има још пар лешева или не знам ни ја колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел Ви онда одлазите, јел то ово што сте код истражног судије изјавили? Јел Ви остајете код тог исказа који сте дали код истражног судије?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ме сад прекидати, можете касније кад буде дошао ред на Вас.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Али баш због предочавања јер је он у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону нисте дужни да ме, не можете ме прекидати господине Исаиловићу.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Не желим да Вас прекидам, али само да допуним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да допуните, не можете питање нисам Вам дала реч. Можете кад ја завршим.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Али предочили сте му нешто. Он је то и рекао само у даљем читању текста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Исаиловићу седите.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јел хоћете да ми још једном поставите питање, ако може још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете при том исказуј који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Исказу да смо касније можда још неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, све ово кад сте били саслушани код истражног судије, јел Ви остајете при том исказу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Откуд ја знам шта сам тад изјавио госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда знате, како не знате шта сте изјавили? Ево ја Вас полако подсећам, значи: «Дошли смо до те неке радионице», Ви кажте можда неком претрагом, да су полицајци наишли на неке лешеве па да сте онда отишли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па није било безбедности знате, нису ни они смели људи вероватно и њима се живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ни ја мислила да сте Ви ишли да тражите него сигурно да ли вас је неко упутио?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нико нас није упутио. Значи, речено је из дежурне да има тамо да се претпоставља да пошто су биле борбе претходних дана не знам ни ја кад су биле борбе са УЧК да тамо можда има неки настрадао терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри, ајте сада нам опишите какви су ти лешеве били које сте видели пошто нисте много пута долазили у два-три наврата, видели те угљенисане? Какви су ови остали лешеве?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нису били угљенисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Зато сам вам рекао на почетку да се сећам тих угљенисаних, значи то је одвојен случај с овим овамо који нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти лешеве били? Где су се налазили? Да ли их видите на улици, да ли опет у неком дворишту?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У дворишту, на улици не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико би ту било лешева које сте видели?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ту је било више лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Више, не знам тачно сад али претпостављам више од 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од 10?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то исто мушког пола, женског? Да ли је било деце ту можда?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да није, не мислим, него сигуран сам да није било деце, односно опет сигуран, али колико се сећам мислим да није било деце. Кажем, са неким великим степеном да кажемо сигурности рекао бих да није било лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких чаура?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се. Кажем, опет понављам ако јесте било онда сигурно стоји у извештају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је урађено са тим лешевима?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па и ти лешеви, значи урађен је увиђај лица места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад полако нам определите у односу на ту кућу где сте били где су сад тих више од 10 лешева за које кажете да је сигурно било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим да су даље у дубини села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дубини села? Колико би то могло да буде удаљено у односу на ту кућу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па можда кажем пар стотина метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар стотина?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: 200, 300, 400 не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су били лоцирани ти лешеви? Јел су били сви на једном месту или су били?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да нису. Значи онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вршите дактилоскопирање тих лешева?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел правите неки извештај јел нешто урађено са тим?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, дактилоскопирање лешева обавезно, извештај урађен, фотодокументација урађена, значи скица лица места где су пронађени, опис, све то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту видите неки трактор, неки камион?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите ништа? Шта се дешава шта радите с тим лешевима?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па на истоветан начин, значи обзиром да нико није дошао да преузме лешеве, ја мислим да се ради у истој локацији обзиром да поднети су на исту локацију да кажем на истоветан начин хумано, значи људски закопани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није их преузео?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нико, нико није долазио нити се ко интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви присутни ту кад су ти лешеви утоварени? Где су били утоварени, мислите на истоветан начин, јел то говорите да је био трактор можда?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја претпостављам најпре да се радило о трактору, можда неки камион, можда нешто, али стварно се не сећам верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви поново одлазите на гробље?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да. Значи, док се све комплетно, док лешеве настрадали нису сахрањени, значи ми се нисмо враћали у матично одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто обележено све?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, обележено. Значи, обележено сваки број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би онда био то неки други дан, пошто Ви кажете да би се то завршило с овим првим даном везано за ову кућу? То би био неки други, трећи дан или било који, тих дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знам да смо, не знам кад, али знам да смо неколико пута, ја сад стварно кажем пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада када сте Ви ишли и када су вам рекли да постоје овамо лешеве у тој, како Ви кажете у дубље негде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У дубини села јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тад било можда неких дејстава, да ли је тад било неких оружаних акција, да ли су тад биле неке детонације, да ли Ви нешто чујете тад том приликом?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па нисам чуо, кажем вам, нисам значи чуо детонације од тих бомби пар ту у тој непосредној близини, а чуле су се детонације мало даље у некој широј околини, значи стварно падале су бомбе сваких 3 секунде је пала вероватно по једна НАТО бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, том приликом када су и ти лешеве сахрањени, Ви кажете колико је било више од 10?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Више од 10, сад не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту исто фотографисао неко?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да је негде заједно са укупно, кажем ето ружно је причати о бројевима стварно, то су жртве, али мислим да је било негде 20-ак заједно бројећи ове настрадале на начин да су изгорели односно да су угљенисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, укупно би по вама било 20-ак?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: 20-ак јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исто фотографисао, јел био Јовановић Тодор, да ли је био тада том приликом са вама Јовановић Тодор да ли се можда сећате? Не сећате се?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се. Неко јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада још дошли поводом увиђаја у Суву Реку да ли сте дошли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, долазио сам једном сећам се, управо је пала НАТО бомба и ваљда неки камион је погодио и онда смо ми иако је постојала ваздушна опасност, значи били смо упућени, опет кажем, од стране свог старешине непосредног да вршимо увиђај. Ја сам, колико се сећам, мало реаговао обзиром да није било безбедно јер су гађани сви покретни циљеви, значи возила и то да због једног камиона не изгинемо наш четири или пет колико је било у возилу, али да кажем ето морао сам да извршим без обзира на своје негодовање тај задатак и тај увиђај и кренули смо у Суву Реку и управо је то случај када су две бомбе, НАТО бомбе пале у самом центру града, значи то је ту негде у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би то било да ли се тога сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се датумски стварно верујте ми то не могу да се вежем, не сећам се. Знам да су две НАТО бомбе пале тако да је возило одскочило. Ја сам исто, мислио и колеге да су изгинуле, или да нам је подметнута нека бомба као што су радили стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још који пут били у Сувој Реци ради вршења увиђаја?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се стварно, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви долазите, значи обављен је тај увиђај, завршено је, јел се Ви јављате некоме у дежурној служби ОУП-а Сува Река или продужавате за Призрен?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сигурно да смо се јавили да је да се упознају старешине ОУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви некоме реферирате, да ли Ви ту некоме саопштавате шта је одрађено?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не, мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате контаката са неким старешинама ОУП-а нити са командиром, нити са начелником?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисаким, конкретно сте, ако сте ствартили свратили у дежурну службу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јесте зна се делокруг свакога радника шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би било, значи не говоримо сад ово што сте нам говорили о НАТО бомбардовању него претходно кад сте били, када кажете да је било више од 10-ак лешева? Кад би то било да сте били на увиђају, да ли сте били пре подне, по подне, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим да оно колико се сећам, мислим да је било за видело, јер увиђаји се врше при дневној светлости у нормалним околностима, односно у таквим околностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били по подне?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: По подне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Могуће, не знам стварно. Могуће да је некад било. Шта подразумевате то под четири-пет када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рецимо тамо после 12?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Можда док завршимо, можда дођемо раније па док све то завршимо тај увиђај може да се то продужи, значи да се све то одради да кажем на начин како треба да се одради, можда да останемо дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви неку белешку правили? Да ли сте Ви нешто записивали шта је урађено?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, извештај увек. Значи, након сваког увиђаја ја сам сачинио извештај, колега са потражне делатности исто је, значи из његовог делокруга исто фактички све задокументовао и све што је потребно, крим. техника је радила свој посао, значи као што сте председнице рекли, исто дактилоскопирање сваког да би се несумњиво утврдио идентитет тако да оно што смо стварно могли нисмо. Малочас сте рекли име колеге кога ја нажалост стварно ето прошле су године ето колеге сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја само да Вас подсетим. Реците ми кад сте дошли у Призрен, јел подносите неки извештај, јел разговарате са неким о томе шта сте урадили? Да ли сте се јавили неком у СУП-у?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јавимо се увек, кажем опет, свом старешини да је увиђај завршен, да смо све одрадили што подразумева један увиђај и онда смо одлазили да то све да кажем обрадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево конкретно за ова два-три пута што сте нам навели кога сте обавестили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Вероватно, не вероватно него сигурно свог старешину, значи јавимо се, мора да се јавимо кад се вратимо да смо завршили увиђај да је све то протекло онако безбедно без инцидената и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте били дужни да свом старешини кажете шта сте одрадили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па нормално подразумева се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад сам Вас питала, сад се поново враћам на ову кућу, кад сам Вас питала да ли је било неких дејстава, конкретно ме интересује да ли сте запазили да ли је на тој кући било неких рупа од метака у зиду?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам, ево и сад ово на слици баш сам се трудио да стварно региструјем нешто мало, али кажем вам ту су падале бомбе, верујте ми. Е после тога, значи оно, ако Вам то нешто значи кад сам

причао да су пале оне две бомбе ми прво стварно нисмо значи шта нас је снашло и онда смо у неку зграду једва некако успели да, добро нисмо јер су они летели баш на неких не знам ни ја на 20 метара изнад крова и доле је било и деце и жена и свега. Ја ево, оно што кажу, мушкарац, ја сам се био препао, то је тако било, а како су се тек деца осећала и онда незавршивши увиђај вратили смо се у Призрен. Међутим, шеф је инсистирао и пошао је он са нама. Међутим, кад је видео како падају бомбе, како гађају град, односно варошицу, ми опет смо се вратили нешто и сликали без везе, мислим није одрађен увиђај како треба ни приближно. Значи, причам Вам о безбедносној ситуацији у Сувој Реци, где стварно никада нисте били сигурни, толико је било тих терориста и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада када сте долазили у Суву Реку нисте имали никаквих дејстава, све је било мирно што се тога тиче у граду, једино сте чули, кажете ван негде периферије?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да ту баш није, али можда мало даље падале су бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једино тада да сте долазили у Суву Реку радно, рецимо да сте имали радну обавезу да дођете ту?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па искључиво сам долазио верујте ми кад сам био, нисам ишао тамо у кафић или не знам, мислим ко би ишао то, то је било стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било безбедно?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па није било безбедно, јер колико сам чуо од колега да су се УЧК прикрадали чак у непосредној близини станице полиције, односно одељења и убијали ту и шта ја знам шта су радили, пуцали из ракетних бацача и свега. Значи, нигде нисте били безбедни, ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је Нишавић?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нишавић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад, звани «Мишко»?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам име али да. Обзиром да део његове породице живи тамо где ја сад живим знам презиме, иначе доле вероватно иако смо живели не бих знао, али сад знам о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, у којој служби је био?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да је радио у тадашњој Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Врло ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Врло ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад кад бисте га видели како је он изгледао?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Чак пре сам га виђао, чак могу да кажем да га у Сувој Реци нисам ни виђао, него овамо у Призрену, више сам га, односно искључиво сам га виђао у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи, у цивилу, како сте га виђали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, никада није носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада униформу није?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У ствари ја га нисам видео у униформи да ли је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Мирослава Петковића?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зорана Петковића? Нисте познавали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам нешто казује име Чукарић Слађан звани «Јајце»?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јајце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја мислим да сам чуо за тај надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за тај надимак, у то време или? Када сте чули?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па сад стварно. Јајце, Јајце, ето то ми је нешто остало да ли у Призрену, да ли у Сувој Реци, али то ми је некако остало, јер је онако мало да кажем и смешно онако Јајце па сам то регистровао као колега неки Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ништа не знате ближе да нам кажете како баш знате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за Папић Рамиза?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Чуо јесам за Папића. Ето име нисам знао да је Рамиз, али лично га нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га познавали? Командира Репановића кажете да познајете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, њега познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали контаката тих дана када сте долазили у Суву Реку? Да ли сте уопште са њим имали неки контакт?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па могуће онако нешто можда да смо се срели, али баш нешто стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јовановић Ненада?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: И њега познајем исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и њега виђали тих дана?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па виђао сам кад сам одлазио у Суву Реку тад тих пар пута највероватније да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не највероватније, него да ли се сећате, само ако се сећате да ли сте њих тад видели кад сте долазили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате како, поред ових случајева и пре рата ја сам одлазио на увиђај везано за мој делокруг посла, тако да сам га виђао тад и знам да сам га виђао, е сад да ли тада стварно то не бих могао да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у та два-три наврата када сте били у Сувој Реци, да ли је неко координирао тим пословима? Да ли је био неко да вам је ту надређен ко вам указује шта треба тачно да урадите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није био? Да ли је било неких цивила осим ових људи који су долазили да утоваре те лешеве и све да ли је било неких других?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нико није гледао, таман посла, не бисмо дозволили знатижељнике јер је то увиђај, не ради се о свадби па да неко то гледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да ли сте имали прилике да видите неки цип?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате како, да вам најискреније кажем. Ми смо прво возећи до Суве Реке били стварно под пресијом и под притиском да можда да погинемо од бомбе од терориста од овог што си стално излетали и то. Ту се гинуло можда на 20 метара од мене људи гинули, можда на 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је тако било, није било безбедно?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Није било безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ме ово интересује: значи, идете према Сувој Реци, враћате се за Призрен, да ли срећете неке камионе, да ли срећете неки цип, да ли било које возило срећете, да се сусрећете са неким од возила?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Врло је лоша, односно врло слаба фреквенција, јер кажем вам свамо кретање друмом је била потенцијална опасност да будете мета. Значи, људи су се слабо кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем ја Вас, а да ли Ви мене разумете зато Вас и питам да ли сте тад у та два-три наврата да ли сте имали прилике да видите, да се сусретнете са неким од возила?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Можда и јесам, али нисам регистровао, ништа ми није значило то ако видим цип и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте чули о Посебној јединици полиције нешто, пошто је била и у Призрену јел тако па ме интересује да ли знате ко је то јединица полиције, Посебна јединица полиције?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не знам шта бих могао да вам кажем, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, да ли знате ко је командант Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Вељко, ја мислим Раденовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви то говорите при СУП-у Призрен?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, при СУП-у Призрен, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали Посебну јединицу полиције, јел то била чета или вод?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Бројно стање стварно не знам да ли је била чета или вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли уопште знате ко је био Нишког одреда? Јел сте чули за Нишки одред?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Како да нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам шта сте чули? Јел су они били у Призрену? Да ли су били у Призрену?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То не знам где су били, да кажем где су се налазили тачно, али чуо сам за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они били тамо, јел знате, пошто кажете чули сте, не знам шта сте чули, па покушавам да Вас?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Чуо сам само да каже све време били су доле нормално да бране државу и народ, да кажем фактички народ који није био безбедан нигде ни у граду ни на селу, зна се колико је киднаповано за време НАТО, мислим бомбардовања и свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви имали прилике лично да видите неког ко је долазио у СУП, да је имао неки чин, да сте чули да је био неки официр, да је био неки?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја сам чуо, али се с никим нисам дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, не мислим да ли сте се дружили, него да ли сте имали прилике да видите? Да ли знате ко је «Чегар 1», да ли знате?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Чуо сам али не знам. Не знам ко је «Чегар», али чуо сам за Митровића и поготово сад после свега овога. Чуо сам за господина Митровића али верујте ми да га највероватније не бих препознао. Препознао бих га што сам га вероватно виђао, али никад тај човек мене не би препознао то гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он Вас, него да ли би га Ви препознали? Да ли знате како је изгледао? Јел би могли да га опишете у то време?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Кад бих га видео сад да ми кажете да га опишем не бих знао јер не знам како изгледа човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ни за «Чегар 1», јел тако?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Чуо сам, јер сам користио исто радио станицу, али кажем не знам о ком се човеку ради. Не знам ко је тај, јел то није било мени уопште потребно да то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја само питам да ли сте га виђали, да ли знате нешто, само ако знате наравно?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Ништа не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када је била, да ли знате када је бомбардована касарна у призрену «Душан Силни», објект полицијски када је гранатиран?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Па ја мислим да није једном, често су падале бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут, питам Вас за оно што сигурно би запамтили, да ли је било првог дана?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте можда тамо били на увиђају?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не, јер то је ипак војска била, у ствари знам да је зашто сам ишао мислим да није увиђај вршен, мислим да је један колега горе страдао и то баш у бомбардовање да су ту, то се сећам или из приче али не бих рекао, не знам да ли је увиђај вршен стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви лично били, не мора због увиђаја, него ето да сте отишли да видите да се информишете шта се то догодило? Да ли Вас је пут навео тамо?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто икажете да вам је колега страдао?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били уопште?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се верујте ми. Нисам радознао по својој природи да би тамо нешто. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Гогићу, колико дуго сте Ви инспектор за крвне и сексуалне деликте у смислу Ваше каријере не у смислу да сте у СУП-у у Призрену, а претпостављам да сте тамо све време?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, све време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико дуго сте инспектор за крвне и сексуалне деликте?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја сам ту једно, запослио сам се '93. значи до '99. сам доле радио, а овамо наставио у ОУП-у Трстеник све до сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од '93, дакле до '99. сте били доле? Шта сте завршили Ви?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Завршио сам пољопривредни факултет, али ето стицајем околности нисам могао, односно запослио сам се најпре као ватрогасац, а после тога ето радио сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте одмах почели '93. да радите као инспектор?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, '92, крајем '92.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И одмах као инспектор?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не одмах, него као ватрогасац, најобичнији ватрогасац Ватрогасне службе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, ја сам Вас питао откад радите као инспектор за крвне и сексуалне деликте?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па као инспектор од, мислим да је '95. да се ради јер сам две године радио као инспектор за сузбијање привредног криминала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли нам можете рећи због чега се врши службена радња увиђајна? Због чега се обавља увиђај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па врши се да би се једна радња, да би се један догађај фактички да кажем фиксирао, да би се трагови, да би се утврдило чињенично стање у ствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да би се обезбедили трагови?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Трагови да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се трагови обезбеђују због било ког догађаја у животу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па не знам. Мислите у полицији или иначе?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви као полицајац, инспектор за крвне и сексуалне деликте идете и вршите самостално увиђаје или то радите у склопу увиђајне екипе коју предводи истражни судија, па Вас

питама због чега се раде увиђају? Да ли се они раде везано за све животне догађаје или само за неке?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не разумем само питање везано за све животне, јел мислите на полицијски део посла или иначе у животу?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На вас полицијски део посла?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Увиђаји се увек врше за послове који су предвиђени за вршење увиђаја?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можемо тако. Ево ја ћу Вам сад рећи. Увиђаји се врше због постојања сумње да извршено кривично дело. Значи, само ако постоји сумња да је извршено кривично дело врше се увиђаји, па Вас питам ако је то тачно, ако се слажемо у томе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не само кривично дело, постојало је, значи и самоубиство није кривично дело, човек сам диго руку па знате, није кривично дело.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И онда вршите увиђаје?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто вршите увиђај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да би се утврдило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да не расправљамо.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да се утврди да ли је стварно извршено самоубиство, да није извршено убиство због тога се врши увиђај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добри, значи стартно увек стоји сумња да је извршено кривично дело па ће се после обезбедити, разрешити, утврдили јели или није, то Вас питам? Каква је сумња овде вама у овом случају речена, изнета од дежурне службе, од вашег начелника, каква сумња, на које кривично дело да бисте ишли да вршите увиђај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: На кривично дело тероризма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На кривично дело тероризма? Дакле, да је у питању кривично дело тероризма и да је више лица смртно страдало?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам добро разумео?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па добро, више лица, ја мислим чак да моје старешине нису знале тачно те детаље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, па ја Вас питам каква је Ваша стартна информација у том смислу каква је Ваша стартна информација са којом ви полазите да вршите увиђај? Дошли сте тамо на лице места, радите увиђај, нисам схватио добро, Ви остајете прилично резервисани у томе да ли је био и истражни судија? Зар такво кривично

дело тероризам са више смртних последица не би подразумевало обавезно присуство истражног судије?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да апсолутно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово схватите у циљу неког подсећања да видимо евентуално да ли је био истражни судија да се евентуално подсетите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Колико се сећам био је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који би требао бити истражни судија?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја мислим ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пошто имамо ту разне надлежности?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја мислим Југослав Скендери.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је из Окружног суда у Призрену, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, истражни судија Окружног суда, ако није онда стварно не бих знао, а мислим да јесте колико се ја сећам да је долазио али сећам се да је често се жалио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, говоримо само о овом што.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Неки страх и то да не погине и шта ја знам, е сад да ли је баш увек требало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Крим. техничар фотографише, претпостављам он сачињава и скицу, да ли неко ту на лицу места врши спољашњи преглед лешева?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па лекар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лекар?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Доктор, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вам у том смислу нешто говори, казује да Ви то евидентирате да је код тог леша констатује, пронађе, прострелину, убодину, раздеротину, или било што слично па да Ви то евидентирате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, сигурно да јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Схватите ова само питања моја у циљу подсећања, пошто доста штуро нам овде казујете, чак нам више јуче казује Ваш колега Мојсић који је био само у вашем обезбеђењу а није радио увиђај, разумете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Можда човек, можда има, да кажем ту перцепцију своју запажања, памћења бољу од мене. Ја Вам кажем ја сам и пре две године доживео инфаркт и срећна околност да сам жив, а ко да памти оно поред свега што ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, не сећате се, претпостављате да је неко то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Само чега се сећам верујте ми, искрено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али се не сећате шта Вам је описивао, какве повреде на лешевима нам води и тако даље? Добро. Претпостављам да нисте имали у Вашој каријери пуно увиђаја са више мртвих посебно са више овог типа, дакле, да су изгорели, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте. Нисам ја, да Вам кажем ето ја сам мало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су ти лешеве, прво вратите се назад у то време, сетите се, да ли сте Ви стекли неку представу у том смислу тамо на лицу места, уосталом тамо сте због тога, да ли су ти лешеве ту горели, ту где сте их нашли или су горели негде другде па су ту само донети?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да вам кажем једну ствар, обзиром и да сам рекао да је кућа била запаљена, значи та колико се сећам да је била и јесте стоји да је запаљена сада ето, али опет кажем нисам био апсолутно сигуран, највероватније да су горели јер су покушали да изађу, не знам ни ја стварно о чему се ту радило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је то нешто што бисте Ви регистровали и у Вашем извештају који сте сачинили? Чињеница овог типа да ли се лешеве налазе на зеленој трави, на бетону без трагова нагорелости околине, разумете у том смислу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, да, да. Према томе, сигурно, претпостављам можда због мог неискуства па да то нисам ако нисам, иначе вероватно да би требало да стоји у извештају управо и та сумња где је то започето, односно где су почели ти лешеве нажалост да горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је та кућа у склопу неког насеља, неке улице или је издвојена потпуно, та кућа која је горела?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сећам се да је била с десне стране кад се крене у правцу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете, да ли је у склопу, да ли је у улици некој где су куће околне, или је на осами?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да вам кажем, Ви знате како је на Косову, то је начичкано било, значи кућа до куће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кућа то куће? Да ли у тој кући, прво да видимо за њу, да ли у тој кући има неког живог ти људи станују у тој кући?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: У тој кући тада није било живог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у околним кућама?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Било је живих људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јели неко од вас, Ви или Мојсић или и Ви и он или овај инспектор за потраге да ли је обављао разговоре са тим људима на околност да се утврди, да се дође до сазнања како су ти људи страдали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате како, да причамо искрено без увијања да ли је било ту неповерења, чега, ти људи једноставно нису прилазили у некој, да кажем на некој раздаљини одакле можемо да их позовемо, иако се они виде они претрче само тако, разумете. Значи, али било је ту људи сад поготово, значи било је ту људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, али нисте са њима разговарали у том смислу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам могао, кажем видиш човека, претрчи тамо на 50 метара, на 30 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је полицији уопште дојавио да се тамо негде налазе неки лешеви?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је тај први који је полицији дојавио? Знате да о томе мора остати трага?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, вероватно ти грађани, знам да грађани, односно први који открије то. Ко је то открио ја не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зар не би Ваш посао подразумевао управо и то да се обаве разговори са човеком који је то први дојавио да видимо под каквим околностима и тако даље и са оним из околних кућа управо ради разоткривања начина страдања?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Управо је то као што кажете, међутим, у тим ратним дејствима и збивањима где је са Албанцима врло тешко, они су били врло неповерљиви верујте ми, они су вероватно се и плашили људи, мада није било разлога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, али овде је страдало Ви кажете ту на том локалитету на неких 200-300 метара укупно око 20 лешева да сте нашли, то је заиста неуобичајено нешто?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, али није имало баш да кажем с никим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су лешеви идентификовани?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јесте сигурно доста, јер на лицу места знам да су идентификовани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Именом и презименом?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то урадио? Ко их је идентификовао?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нађена су лична документа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, пронађена су лична документа? Да ли је и то у Вашем извештају?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је код тог и тог леша пронађено?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је контактирана, да ли имате сазнања у том смислу да ли је контактирана родбина тих идентификованих ради преузимања лешева, сахрањивање итд. или су и они сахрањени сви заједно на начи како сте описали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па сви су сахрањени на начин као што је јер није било никог да се јави, сигурно да је родбина знала, а из којих разлога, претпостављам да је знала, у ствари сигурно јер ту је било људи, значи њихове комшије који су живели ту вероватно и знали су ко је, а што нико није дошао по њих то стварно не бих знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да је извршена дактилоскопија, али оставили сте недоумицу једну типа да ли је са Вама био крим. техничар или не? Ви рекосте «мислим да је Тодор био једном», а Ви сте у више наврата тамо били, «мислим да је Тодор био једном», а сад ако је дактилоскопирано?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам до краја. Ако није био Тодор онда је био сигурно неки други крим. техничар, ако је он ангажован на неком другом месту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, крим. техничар је увек био, е сад ко је?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте апсолутно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су лешеве прије сахрањивања на неки начин означени, обележени, мислим на ове неидентификоване?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, сви су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како на који начин? Ви сте говорили да су похрањени у неке пластичне вреће? Јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, мислим да јесте. Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су у те вреће убациване неке ознаке како би се касније евентуално тај леш могао повезати са местом смрти итд., дакле, да ли су на неки начин означени?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, означени су сви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И да ли су означени тако и надгробно у смислу НН1, НН2, НН15? Разумете? На било који сличан начин, то Вас питам?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се и то налази у Вашем извештају?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Колега са потражне делатности је завршио Вишу школу унутрашњих послова, човек који је стварно баш, за разлику од мене, ја морам то да признам, значи у том смислу сигурно позванији то је одрадио сигурно на начин максимално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, тај део посла је он радио?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте, максимално, професионално одрадио сигурно, тако да кажем и фишери су узимани, дактилоскопирани су ови лешеви и то, обележени су гробови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све рекли.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Значи, ништа није остављено да није одрађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нећу дуго. Мени је остало нејасно мало да ли је остаје при свему што је рекао па он се не сећа, па ја питам да ли сте нешто што сте рекли тада пре три године био 5. март 2004. и ово данас што сте рекли, да ли сте нешто рекли што није истина?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање. Везано за ове људе, ова тела, ове лешеве код којих сте пронашли документа да ли сте са неким из ОУП-а Сува Река контактирали да они ступе у контакт са породицом да би им предали леш, тело? Ја разумем да Ви нисте пошто Ви нисте никог познавали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мени је стварно јако жао и ружно ми је што користим тај термин вероватно, а то је због протека тог временског периода, али највероватније да смо их обавештавали, а да нису могли да пронађу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте то обавештавали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па дежурну службу вероватно кога другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, на који начин сте дежурну службу ОУП-а Сува Река обавестили о имену и презимену тела која сте пронашли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Стварно верујте ми да се не сећам. Тога се не сећам сигурно. Опет кажем да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да Репановића познајете, он је ту неки важан у ОУП-у Сува Река, да ли сте с њим можда причали о томе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не бих стварно, баш никад нисмо причали. Иначе нисмо онако да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не пазите, ипак је, ово што Вас је члан већа питао, ипак је 20 тела или око 20 тела, неуобичајена ствар и за ратно стање, не

знам да ли сте у животу икада више имали такав случај да 20 тела пронађете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Дај боже да није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дај боже, али управо због тога што је толики број, кога сте обавестили из ОУП-а Сува Река да сте толика тела пронашли и ко је учествовао из ОУП-а Сува Река у том даљем току?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Опет ћу да кажем, вероватно или, односно претпостављам да ова екипа полицајаца која је ишла са нама а која је из ОУП-а они по следу околности по прилици би требали да познају тај крај ту. Е сад, вероватно су они, ја стварно сад, није да пребацујем лопту, али прво није било ту ни много људи, кажем није имало ни ко да, вероватно су се уплашили људи шта ли од тих бомби од чега и тако не знам како али знам да је задњи став онај био да нема ко да их. Значи, неко је вероватно то већ приликом вршења увиђаја ја се не сећам да сам некога обавестио или истражни судија, не знам ко је то радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли сте били наоружани кад сте ишли на те увиђаје?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел дуге цеви? Чиме?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја сам носио хеклер, аутоматску пушку.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јесу ли и други чланови те екипе, не ови из обезбеђења?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта је радио Тодор Јовановић на увиђају? Мислим које послове?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ту документацију, скице правио и све то.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја знам да Ви нисте лекар и то, а да ли можете да кажете да ли сте приметили механизам повређивања, како су погинули ти људи, ако знате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да се радило о значи из ватреног оружја, не знам стварно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, јел знате Ви овог Миљковића инспектора, неког тамо?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Познајем.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А што је он ишао у Суву Реку да ради на којим пословима?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То стварно не знам јер службе су нам одвојене у смислу те неке.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта је био Милан Ђуричић?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Милан Ђуришић?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ђуричић, у Призрену у СУП-у је радио.
СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знам да је једно време био командир
полиције, после начелник чини ми се, начелник полиције тако нешто.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А има ли још инспектора за крвне и
сексуалне деликте у СУП-у Призрен?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па још три инспектора.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Тројица? Јел неки од њих ишао на
увиђај у касарну од Ваших колега, не знате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел требало би да иде?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па вероватно да је ишао. Не знам да ли је то
ипак сад из делокруга полиције пошто се радило о војном објекту, можда
је то војска.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не знате Ви да ли је ишао неко из
полиције Ђуричић?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не знате? Да ли знате ви или неки Ваш
колега, не знате? Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да кад сте стигли до те столарске
радионице или на неколико стотина метара од те куће где сте нашли
лешеве, да сте ушли у дубину, Ви кажете села, али то претпостављам да
мислите на тај рештански пут на то. Шта сте налазили у тој дубини села
где сте налазили леш?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па кажем Вам лешеве, ја мислим, колико се
сећа онако сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите само микрофону.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да је било мислим отприлике на улици, на
путу да је било лешева.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је говорио где треба да идете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је – патрола.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте улазили у неке куће?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па нисмо имали потребе да улазимо у куће,
не знам можда смо пролазили, пазили се тако можда полицајци да би,
фактички да би нас обезбеђивали али.

НАТАША КАНДИЋ: Хтела сам да питам да ли је било лешева у кућама?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да није.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте сигурни или се не сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се. Није, није.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви све што су били ови лешеви у Сувој Реци у то време тада свуда вршили увиђај или само на неколико?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: За сваки, значи ми смо, причао сам како смо долазили у Суву Реку, значи увек када је наша дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, то сте рекли.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Значи, нисмо ишли самоиницијативно или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте све рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте били у Сувој Реци, то је било неколико дана пре бомбардовања, почетка, можда 22. март кад је убијен један Србин у продавници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датуме не можемо, јер он датума се уопште не сећа, ниједног датума.

НАТАША КАНДИЋ: Када је убијен Богдан Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је убијен Богдан Лазић?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули за то?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Можда сам чуо за Богдана, не сећам се, не значи ми ни име, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте долазили пре тога, значи први пут сте били кажете у два-три наврата због тих лешева, а да ли сте у односу на те лешеве пре тога долазили у Суву Реку због неког увиђаја?

НАТАША КАНДИЋ: У центру града?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте ишли у села около, у Трње, Љешане?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ишао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел тамо било више лешева него ово што сте прихватили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако. То је ван оквира ове оптужнице, само идемо у оквиру молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било случајева кад сте ишли на увиђај да сте после тога због броја пронађених тела пријављивали да се нешто догађало, јел сте ишли у Пусто Село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште, не можемо молим Вас госпођо Кандић само се базирајте на оптужницу? Немојте одговарати молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Казали сте нам данас овде да је ту било терориста, каже бацали су бомбе, убијали су, па јел можете да нам наведете један конкретан догађај да сте Ви били кад су бацали бомбе и убијали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јесте. Ево то сам, да кажем делом испричао, већим делом да је испред наше увиђајне екипе заједно са патролом која нас је обезбеђивала недалеко од Рештана, сад да ли је то у

склопу Рештана или да је, требали смо ту да извршимо ја мислим увиђај неки и онда стигавши до места где је била лоцирана та полиција ту, сећам се да су били Пироћанци, мада никог не познајем лично, не сећам се то је, ми смо се повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ испричали то, тај напад што се догодио, то сте испричали, немомо се сад понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то у граду или?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, то је управо ту у зони, значи у неком ширем појасу можда пар стотина метара даље од ових лешева пронађених.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што то нисмо ни од кога чули. Јел знате још за неки догађај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па знам за догађај исто, нормално сад препричавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо те разне догађаје молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања? Одбрана изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ја бих да предочимо сведоку два исказа која се разликују овде код вас и у истрази. Ви сте данас рекли да сте се вратили у дежурну службу пре него што сте отишли на увиђај, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: А код истражног судије сте рекли «нисмо се јавили у полицијску станицу јер из разлога управо тог НАТО бомбардовања, значи СУП, односно одељење полиције се стално измештало тако да нисмо их тражили, али чекала нас је патрола».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ја сад стварно не знам ја сам то извадио из, то је оно прво саслушање где нису присуствовали адвокати, то је страна по мени 14, могуће и да није јер сам ја смањио, али по кључним речима можете пронаћи. Каже: «али чекала нас је патрола на путу која нас је одвела до лица места», значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Само да објасните сад то.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да вам кажем једну ствар. Позната је ствар сигурно и вама да се да кажем да смо се измештали фактички из тих безбедносних разлога измештали смо се, значи локације су се мењале тако да су у ОУП-у Трстеник, пардон у ОУП-у Сува Река су се колеге измештале тако да нисмо могли да их пронађемо, нису били горе у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте то објашњавати, него конкретно реците, пошто сте сад рекли да сте се јавили, да те ишли до дежурне службе а тачно је да сте рекли да нисте, да Вас је патрола чекала на путу која Вас је одвела до лица места?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па могуће, могуће сад, то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, да ли ви хоћете паузу да бисте разговарали, молим вас, дајте да завршимо, ову шетњу стварно нећу дозволити, ја сам једном дозволила да поразговарате са клијентом али не можете сад сви, ако хоћете ајмо паузу да направимо, јел можемо да завршимо, добро, молим вас немојте више стварно, не мислим конкретно на Вас него уопште говорим, немојте устајати тако, тражите паузу, имаћете, изволите?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да Вам кажем, ја сад, вероватно да је тако, ја кажем јер управо је то једна ситуација, метежа и то иземштања и то, тако да вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи постоји могућност да Вас је патрола сачекала?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, највероватније, мислим сигурно је чим сам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сте тако изјавили?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ако је то мој исказ, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Данас сте рекли да нисте нашли чауре на месту где сте нашли тела погинулих, а код судије сте рекли «по Вашем утиску та кућа где сте нашли лешеве је ли запаљена», «мислим да није оно што сам запазио што ми је остало у сећању је да је било видно да је ту било окршаја, да је било борби, то сам запазио», па по чему сте запазили да је било борби ако није било чаура?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да Вам кажем, стварно сад ево, не сећам се тачно а вероватно да је било неких чињеница, односно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па да, Ви сте рекли оно што ми је остало у сећању?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Значи Вама је то остало у сећању?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па по чему можете да закључите да је било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па кажем Вам падале су прво, да кажем оно што сам чуо да су ти терористи УЧК гранатирани, чуо сам то, нисам сигуран да јесте, да су гађали ОУП Суву Реку, да су ту непосредно страдали и полицајци, да то, значи, било је тих напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону, молим Вас?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Било је тих напада на ОУП, на полицајце на све људе који су се кретали, као што је и у Ораховцу, фактички освојен град, то је било борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш закључак био, тако сте претпоставили да је било окршаја?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па дал је закључак или стварно, ја стварно сад не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, да ли има још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Гогићу, Ви сте о овим радњама које нам причате овде сачинили извештај, да ли сте у том извештају навели датум када је вршена радња?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Увиђаја?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли је тачан тај датум?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сигурно да јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел Вам неко рекао да у тај извештај нешто не унесете или да унесете нешто што није тачно?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, не, апсолутно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи све што сте затекли, Ви сте у тај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Све што сам ја са мојим да кажем знањем и стручношћу да кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Што сте затекли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте што сам затеко.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То сте констатовали. Сада Вас питам јел сте у том извештају констатовали тачно број лица који, лешева које сте затекли у стању у којем сте их затекли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта сте радили са тим лешевима а и како сте извршили идентификацију?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јесте, е сад ћу молим Вас да се предочи сведоку прва књига стране 306 и 307.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имамо овде, или да направимо паузу да ми то пронађемо, можемо тако.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставља се након паузе ради одмора у 11,45 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Гогић Љубиша, јесмо ли сви ту, јесмо, добро, господине Ђурђићу изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пре прекида смо рекли да се књига 1 страна 306 и 307 да се прикаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 300?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 306 и 307.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта конкретно?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је извештај од 25 маја, од 20 маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20 маја, јел то Окружном јавном тужиоцу, јел тај извештај?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да погледате овај извештај, да ли сте овај извештај Ви потписали, погледајте добро?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јел могу да прочитам или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па погледајте видећете и Ваш потпис да ли је то то, да ли сте Ви потписали, па ћемо после питање, хоћете нешто везано за?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, само да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Јел то Ваш?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мој потпис, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Гогићу, сад кад сте погледали тај извештај, јел то извештај о увиђају о коме сте нам данас причали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте и рекосте да сте све што сте имали констатовали у том увиђају?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, овде смо кад су Вас питале судије и тужиоци у вези лешева, Ви сте причали о сећању свом, у овом Вашем

извештају спомиње се осам лешева да је том приликом нађено, јел то тачно што пише у том извештају?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Сигурно да је тачно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сигурно да је тачно.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја сад да прочитам, сигурно да јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала, значи то је тачно, друга ствар кад смо говорили о томе ко је утврђивао узрок смрти да ли је био лекар овде у истрази на питање истражног судије да ли је био Вуксановић Бобан, Ви сте рекли да, овде у извештају ту при крају негде пише да је преглед лешева вршио доктор Андрејевић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел то тачно што пише у извештају?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па могуће стварно, знате како.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, ја Вас питам јел то тачно што пише у извештају то што сте Ви написали?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па јесте сигурно ако пише, вероватно, сигурно да јесте тачно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сигурно да је тачно, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих имала сада питање, везано за ове извештаје о проналаску леша, па стоји леш обележен бројем 5, леш обележен бројем 3 и овде стоји датум проналаска 30.марта '99.године, значи 30.марта?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам рекли да сте пар пута долазили поводом вршења увиђаја у Суву Реку и то чак сте определили можда два, три пута да сте дошли, само ме ово сад интересује технички, када се сачини овај извештај о проналаску леша, да ли сте сваког дана писали, сачинили извештај или сте у једном дану синтетизовали све лешеве које сте нашли, па сте рецимо дана 30.марта нађени су ти, ти и ти лешеве или је то сваког дана вођено за сваки увиђај?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ја мислим да је сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Мислим да је сваког дана по извршеном увиђају сачињаван извештај, а није то што кажете синтетизовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, значи то би, и то је тачно значи да је то 30.марта било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји 30.март '99?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не остављате могућност да је можда накнадно убележен датум или нешто, значи то је тад кад се сачињава извештај тај датум је и стављен?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања даље?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Господине Гогићу, покушајте да ми одговорите на моја питања што краће, да ли се сећате ко је био руководилац увиђаја о коме сте данас говорили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам га питала није одговорио?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да Вам кажем, ја нисам сигуран, ако је био а ја мислим да јесте истражни судија.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Требало би да будете сигурно јер сте сад имали ову белешку у рукама?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Нисам прочитао да ли је судија био или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте и на почетку рекли да нисте сигурни, значи немојте шта би требало, знамо шта мора и шта би требало, значи само чега се Ви сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се да ли је био.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Само чега се сећате, да.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се да ли је био судија.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На питање колеге Тодоровића објаснили сте како сте били наоружани, имали сте лично наоружање имали сте хеклер и тако даље?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Колеге које су учествовале у увиђају вашем, не мислим на оне који су обезбеђивали увиђај, како су они били наоружани?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Такође, значи дугим цевима.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, јесте ли били у униформи?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не, никада ни један оперативац СУП-а Призрен није обуко униформу, ни крим.техничар.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, значи ли то да и Ваше колеге које су биле на том увиђају нису били у униформи?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, нису, сви смо били у цивилу, знао би да је, читаво време.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јел то тако правило било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: То није правило, него нисмо облачили, нико нам није то наредио и старешине су тако вероватно то проценили.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Захваљујем.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ништа, нико није носио униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још питања, изволите, господин Палибрк?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја само једно питање имам за сведока, само да нам то појасни, Ви сте га уважена колегице питали и предочили сте му нешто што је у истрази доста детаљније описивао па данас ипак се мало слабије тога сећа и баш на Ваше предочење он је дао један одговор да и тада се није сећао шта је било али да су га упознали са предметом, ево ако сам Вас добро ја разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Е само ако може, ко Вас је то упознао са предметом, на који начин Вас је упознао са предметом па сте Ви на основу тога причали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није рекао да га је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је упознат са предметом, упознат са предметом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, био сам упознат.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како је био упознат, ја сам лепо поставио питање како је упознат, како је могао да буде упознат са предметом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били упознати, да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте немојте се сад љутити али он није помињао да га је неко упознао, он каже тад сам био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, употребио је тај израз?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, упознат сам био.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Јел видите како тужилац упада, ја њему данас ни у једно питање нисам упао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, господине Палибрк ја сам се тако обрадовала, данас сте били много мирнији у односу на раније дане?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Колегице, пре свега и због Вас и због судског већа које је коректно и у које ми верујемо али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Хоћете молим Вас господине Гогићу да нам одговорите, како сте Ви били упознати?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па ја се стварно не сећам како, знам да ли је то, стварно не могу тачно то да се сетим, било је то и пре моје болести и да кажем свега тога, да ли сам ја то прочитао или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте то исто рекли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у почетку и тако сте рекли?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Вероватно да сам прочитао па ми је то било да кажем освежено.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само шта прочитали, ето, ја сам и то хтео да, овај извештај као што сте данас, значи само то, ништа друго, јел тако, то Вам је?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, да, ништа.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Е добро, хвала Вам, ништа ја сам то хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још, изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Мало час сте говорили да није био безбедан терен на коме сте вршили увиђај, говорили сте да су ту биле присутне снаге ОВК, да ли су оне деловале у цивилу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Знате како, директно везано за овај предмет не бих могао, али значи за све време колко сам радио и за време да кажем дејстава тих терориста ОВК они су рецимо оно што смо често налазили, носили истовремено и цивилно, били су и у цивилу и у униформи, тако да у местима где су дејствовале рецимо исто као овде у Рештанима они у цивилу дођу убију неког онда, односно да, изнад рецимо имају униформу, и онда кад их појуре полиција они се скидају као ми смо цивили, убијају цивиле, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате уопштено, дајте конкретно, добро?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Налажени су убивени терористи да кажем обучени и у цивилно и у војне униформе.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Међу овим убијенима које сте пронашли овом приликом када сте вршили увиђај, да ли се сећате, да ли је пронађен неки леш близу кога је пронађен неки амблем, ознака, део војне опреме ОВК, застава и тако даље?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па да Вам кажем једну ствар, ја сад не знам да ли је то баш у том делу ту али можда даље или ближе у једној кући јесте, сећам се нађено, они су били чак ту присутни даље, значи посматрали су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би, то говорите као пример да је било?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да, ето један од примера рецимо где су нас највероватније, уствари касније смо их ми видели кад су нас гађали минобацачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте констатовали у извештају да је пронађен амблем УЧК, ОВК, да ли бисте констатовали шта је све пронађено?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па вероватно сад не знам, можда сам ја испустио али пронађена је униформа у једној соби, онда мандраци где су спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопштено, сад говоримо конкретно за ове случајеве?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Спавали су у кућу ту близу а били су неки ровове имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, можете ли оријентационо да нам опишете конкретно од ове куће колико је метара удаљена та кућа где сте то пронашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говори он конкретно сад везано за овај случајеве кад је био?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па молим Вас, рекао је пример судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је дао примере шта је он налазио, значи не говори он конкретно за ове догађаје?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се сећате да ли је у близини у некој кући на улици и тако даље, пронађена нека ознака и тако даље?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Ту кажем у непосредној, везано за увиђај не сећам се, али можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље, не, само конкретно одговорите, молим Вас?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Да ли јесте, знао бих да ли јесте.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, у реду, да ли је у близини, не мора место где сте тачно вршили увиђај, да ли су пронађене чауре кинеске производње, рекли сте да се не сећате на лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо такво питање, рекао је да уопште није било чаура, није видео чауре?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео чауре, значи не можемо кинеске производње ако није видео чауре, разумете господине Васиљковићу, каже да није видео чауре?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не сећам се стварно чаура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати молим Вас, само кад Вам дам одобрење?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћемо кинеске чауре ако каже?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, били сте у близини тога, говорили сте да су бомбе падале, да су ракетним бацачима и другим офанзивним средствима деловали по граду, јел тако?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте нашли на у дубини Рештанског пута?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат, он је чуо од колега, он је рекао ја сам чуо од колега, он није то доживео, он је чуо од колега.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је и доживео, тужиоче рекао је да је доживео?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али тог дана, то је после касније, али тог дана кад је вршио увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана нико не говори, тог дана је било мирно није било никаквих ни детонација то је све рекао?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас судија, прво као прво господин тужилац није генерални координатор овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљковићу немојте коментарисати него поставите питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, ја морам да коментаришем, Ви сте мени дали опомену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вам дала опомену, Ви као да прижељкујете?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не у реду је све то, троје наших колега је добило опомену, сваки пут кад ја постављам питања мене тужилац једном или два пута прекида, ја ћу тражити транскрипте што се тога тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас немојте да му дозволите то да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поставите питање господине Васиљковићу?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Својим упадима деконцентрише сведока. Следећа ствар је да ли су на овом подручју пронађени делови бомби осигурача кинеске производње, говорили сте о дејству разних минско експлозивних средстава?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па у овом периоду ја се не сећам, ја знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се, знам да смо носили те горе у где смо били измештени управо те, што Ви кажете делове тих бомби, али и касетних вероватно не знам, сећам се да је тога било да ли је то стварно овамо у приликом извлачења, односно нашег бежања фактички, да ли је то изнето ја не знам али знам да је било доста тих.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи пронашли сте их у ширем реону?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, кад смо говорили о лешевима, да ли су лешеве били концентрисани, рекли сте да су исти налажени и проналажени у насељу око Рештанског пута, е сад ја Вас питам да ли су они концентрисани били од насеља ка периферији или од периферији ка центру града, да ли можете то да определите, да ли сте пронајели лешеве у дубини територије ка периферији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да у дубини.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па то није рекао судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је, баш је тако рекао?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање молим Вас судија, да ли је све што сте радили рађено по закону?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Апсолутно.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи ли то да је тачан Ваш извештај у коме је пронађено осам лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио да је тачно све што стоји у извештају?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што стоји у извештају да је тачно?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, да би смо прецизирали, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања, оптужени, изволите господин Чукарић. Оптужени Чукарић Слађан звани Јајце?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ово је председавајућа већ по други пут овако Ваш лапсус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је рекао да је чуо за Јајце, разумете?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тако сте и пред сведоком Ђорђевићем представили, човек је одмах рекао да сам то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, наравно, сигурно да представљам да ли зна?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А у извештају каже да нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу немојте коментарисати, јел Ви видите да сам свако име споменула, морамо тако, он је рекао да је чуо за Јајце?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Претходно нисте сведока окренули дал ме познаје или не, а сада каже то је тај, а ја сам управо хтео да питам ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је тај, господине Чукарић, да ли га познајете?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рекли, чули сте за надимак Јајце али га не знате, ево то је ја Вам сад кажем ко је, изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја се извињавам, имам једно крштеног кума, Чукарић Слађан се зовем, а кум ми не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Чукарићу, тако кажу па сад?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: У реду, хтео сам да питам сведока да ли се сећате да сам Вас ја обезбеђивао када сте вршили увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не сећам се.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То сам хтео и да ли сте тада упамтили име, тај надимак као Јајце?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Не ја сам рекао овде да сам негде чуо, сад не знам тачно где сам чуо стварно али ми је то остало онако као Јајце мало специфично и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи тада нисте, да ли сте тада нашли мушки леш старости 30-40 година, округлог, пунијег на путу од оних како сте рекли, од оних сагорелих па како Вас неко обавестио од полицајаца и ту поред неке радње, поред пута, да ли сте нашли леш пунији, старости 30-40 година и да сте завршили, сигурно да постоји документација тамо.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Ако је пронађен онда сигурно стоји, не сећам се.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи ако је у случају пронађен сигурно је идентификован и документација постоји.

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли оптужени имају питања, нема више нико. Да ли Ви имате још нешто да изјавите господине Гогићу?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Па жао ми је, нажалост, ради чега сам позван, то ми је искрено жао, зато што жао ми је тих људи страдалих и Срба нажалост нису пронађени многи, не зна се судбина, ових хвала Богу те се и зна, мислим ако може тако да се каже, не делим их уопште, значи то су лешеви, то су страдали и Срби и ово и оно, али желео бих ако би овај суд и уопште да кажем и друштво, наше друштво и уопште светско друштво, Међународна заједница да у циљу правде и истине да није довољно да се само део по мени, значи као сведоку, да би ја био задовољан, сутра, прекосутра, кроз пет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Гогићу, нећемо сад о томе?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Хоћу да кажем да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам конкретно везано за догађај да ли имате, немате ништа?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: Хоћу да кажем, значи да та правда буде свеобухватна за свакога а не да један Фатмир Љимај буде ослобођен и да буде у преговарачком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Гогићу, трошкове да ли имате?

СВЕДОК ЉУБИША ГОГИЋ: А извршио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доласка и да ли тражите трошкове?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Да, ја сам имам умањен, већ сам на боловању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по нашем извештају Ви сте из Трстеника, јел тако?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна аутобуска карта је 1.330,00 динара, толико можемо да Вам надокнадимо?

СВЕДОК ЛЈУБИША ГОГИЋ: Па мени значи и сто динара да Вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно, имате право, зато Вам и кажем.

Сведок тражи трошкове у висини повратне аутобуске карте на релацији Трстеник-Београд у износу од 1.330,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити трошкове сведоку у износу од 1.330,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Гогићу, можете ићи.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Станисављевић Зоран, молим вас. Добар дан господине Станисављевићу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству сведока, претходно ћу Вам узети личне податке, Ваше име и презиме?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Зоран Станисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: 25. јануар 1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште Ваше?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Калуђерица, Војводе Степе 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу, значи дужни сте све што знате о догађају у Сувој Реци да нам испричате, не смете ништа прећутати. По закону треба да положите и заклетву па Вас молим да прочитате текст заклетве?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Интересује нас од почетка бомбардовања од 24. марта '99. године, где сте били запослени и на којим пословима?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Био сам запослен у Министарству одбране као шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте радили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која конкретно Вам је функција била у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф одсека ког?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За народну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф одсека за народну одбрану?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које сте обавезе имали, мало нам опишите ту организацију, како, шта, које су Ваше дужности биле, значи од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја сам имао у склопу одсека имао сам службу за осматрање и обавештавање, везу и цивилну заштиту и привреду јавне службе, значи организација посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређен по тој линији рада, ко је Вама био надређен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Начелник одељења Призрен Лука Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лука Николић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да и Начелник управе за одбрану-Приштина Петар Илић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте значи, да ли сте добили нека посебна обавештења како треба и које послове да обављате од момента када је почело НАТО бомбардовање?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ја сам добијао, значи имао сам обавезу да оспособим систем веза и за узбуњивање, по питању цивилне заштите значи око асанације терена и што се тиче предузећа да несметано функционишу за потребе становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у Вашој надлежности је било и да дате онај сигнал када је ваздушна опасност и то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, то смо добијали из Призрена наређење и ми активирамо сирену код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана од 24, како се то одвијало, јел то свакодневно било сигнал ваздушне опасности или не?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па малтене било је свакодневно, значи кад год добијемо ми јавимо, то је била у кули сирена једна, значи обавештавали смо тамо или телефоном или преко радио везе и они су активирали сирену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када је први пут бомбардована Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана било, да ли одмах након одпочињања бомбардовања или нешто касније?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би могло да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Реците да ли се сећате где сте били 25., 26.марта?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па у принципу значи, први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да нас интересује догађај у Сувој Реци, говоримо о страдању цивила?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па у првим тим данима малтене свакодневно сам ишо у Призрен код шефа по инструкције да видим шта има од обавеза, посла, значи из наше надлежности шта би требали да радимо, што се тиче тих извештаја дневних, потребе, значи то смо све преносили, носили у Призрену код шефа па је он то прослеђивао у управи у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад Ви то идете свакодневно, од када?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па значи од кад смо добили сигнал да се мобилише људство и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Мене су мобилисали уочи бомбардовања а сутрадан кренуло је и позивање људства, јер су били распоређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сутрадан то мислите на 24.март да је кренуло распоређивање или после тога?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сад не бих могао да се сетим, не знам тачног датума, углавном вече пре бомбардовања ја сам био мобилисан као шеф а сутрадан кренуло је позивање људства да се јаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам интересује нас, 25.26., где сте били, које су Ваше просторије које сте Ви користили и где су те просторије, претходно ћу Вам показати скицу Суве Реке, узмите скицу и погледајте добро, сконцентришите се на ту скицу да видите тачно где сте Ви били и које сте просторије користили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ми смо били у згради, овде где пише зграда ТО, то је зграда Министарства одбране била, значи непосредно иза зграде Општине и наспрам Управе јавних прихода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту сте били лоцирани?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је са Вама био у служби још?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па самном су били моји непосредни извршиоци, значи мој заменик Петковић Драгољуб који је водио цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био са Вама?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Оперативци у центру, сад не бих могао да се сетим тачно ко је био тада на смени али од оперативаца сам имао ту Недељковића значи Милован, Декић и Тасић, Таса, то су били оперативци од радника сам имао Петковић Драгољуба и Михајловић Драгицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали возача?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Возача ја сам, у миру нисам имао јер сам сам био и возач а у рату по распореду имао сам Петковић Зоран је био мој возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када је он био Ваш званично возач?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Званично је био одмах сутрадан након мобилизације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то било, кад је то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не знам стварно, датума не бих могао да се сетим, али ако је била мобилизација 24., значи од тог дана кад је био позван он је био мој возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи већ би било 24 да је био Ваш возач?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, па од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, јесте то Ви поставили неким актом или како, само сте га обавестили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, то је по систематизацији, значи из мирнодобског састава попуњавана је наша јединица по ратној систематизацији, људство из мирнодобског састава које је радило на тим пословима оно је било планирано и по ратној систематизацији а сво остало људство које је било потребно узимало се из резервног састава које се добијало из Војног одсека, Војни одсек је распоређивао те људе код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни одсек?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би то била Територијална одбрана, јел ту?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па то је уствари војно-територијални одред који је припадао гарнизону Призрен, сад ја не знам њихову надлежност како је то ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одвојено потпуно од вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да то је одвојено од нас, нема никакве везе с нама, ни Војни одсек нема никакве везе с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми 25., 26., где се Ви налазите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па кажем првих недељу дана ми смо малтене свакодневно ишли ујутру негде око 9, 10, значи кад сване спремимо шта има материјал све што је требало да се носи за Призрен и однели смо и били тамо негде можда до неких три, четири, касније нисмо смели да се враћамо, по дану смо ишли, по дану се враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи постојала је обавеза да свакодневно идете у Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, свакодневно смо у почетку и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта јесу то били неки састанци, шта је било у Призрену?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па било је и састанака било је и извештаја које сам ја морао да припремим, захтеве ако сам имао, значи нисам могао да спроведем неки захтев који се односио на храну на гориво, не знам ни ја, рецимо неко од фирми или од субјеката који је исказао потребу треба да се то обезбеди ја сам морао то да проследим у Призрену као округу па је он даље то, надлежност како је ишла решавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким имате састанак тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Углавном у одељење одбране Луке Николића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном са њим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се, знате мало ми је нејасно, шта је сад толико потребно да свакодневно се иде, шта је конкретно Вама налагано да радите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па има одређени извештај који нисам могао ја телефоном да пренесем, да дам, те потребе, имао сам билансе, рецимо папире које сам, значи морао сам да носим лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то извештаји, дајте један тип извештаја, какав је то био извештај?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па то је обично биланс потребе, пример, исказе рецимо МУП исказе потребу да му треба за људство храна, толико и толико килограма, не знам ни ја шта му све треба, гориво, ја нисам могао то сам да решим, то је морало преко уговора да иде, ја прослеђујем даље то, други је решавао, потписивао, ја само донесем, проследим, дам извршиоцу који треба то да обезбеди, то као позадинско обезбеђење и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, јесте ли имали неке састанке у Вашој просторији Вама где је било седиште, да ли сте ту имали неке састанке, колегијуме, да ли сте имали неку координацију са председником општине, да ли сте имали било какву координацију са начелницима ОУП-а, онда командирима?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајте нам како се то одвијало?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па углавном су састанци били код председника општине, уопште ситуација у општини шта је, како је, ако је неко имао информацију неку да образложи, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и ти састанци код председника општине били свакодневни?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису били?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Значи по потреби ако је бико неких најава нешто да има, да се дешава, да ће да буде нападнута нешто тако, онда су одржавани ти састанци, или ако је било потребе неке за састанком, углавном је председник сазивао састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ја Вас питам конкретно 26.марта где сте Ви били?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да 26.марта у Призрену смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде испричајте нам, како проводите тај дан 26.март, кад одлазите у Призрен, с ким одлазите у Призрен, због чега, испричајте нам то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ево овако, у Призрен сам одлазио дан пре тога, обавезе које смо имали да завршимо и рецимо наређење које будем добио из Призрена из одељења да треба да одрадимо одређене задатке око тих уговора око извештаја, око свега, ми то припремимо и ујутру буде спреман и негде око 9, 10, углавном, значи Петковић ме возио и увек је долазио још неко с нама за Призрен из безбедоносних разлога, да ли је то био, Нишавић Милован је углавном долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте углавном молим Вас, ја Вас питам 26.март?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сад не могу да Вам кажем зато што ја конкретно не могу да се сетим тог датума, али кажем да је углавном долазио или Нишавић или је био Анђелковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам конкретно да кажете 26.марта, зато што сте код истражног судије децидирано рекли 26.марта где сте били, зато Вам то потенцирам 26.марта, вероватно не можете свих тих дана да се сетите али баш сте рекли, «да ли се сећате 26., значи други дан након почетка бомбардовања где сте били», Ви кажете «у Призрену код начелника», «од када до када», па онда кажете чак и време од када сте били?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Од прилике кажем негде 9, 10, до неких три, четири, значи максимално је било задржавање, дуже никад није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте тог дана радили, после тога, били сте значи од 9 до 10 сте кренули јел тако, у том временском периоду сте кренули за Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким крећете 26.марта, осим што је возач са Вама јел тако, Зоран Петковић, са ким још идете, ко је са Вама у возилу и којим возилом идете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За возило не бих могао да се сетим, ја сам имао службену 128, значи Заставу 128.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чије је то возило, власништво?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарства одбране, добро?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам да је Зоран возио, мислим да је био Милован самном и Анђелковић, ето мислим, значи нисам сигуран али чини ми се да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Анђелковић шта је Милован?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Анђелковић је био начелник центра код мене за обавештавање, а Милован је био заменик шефа одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик шефа?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш заменик?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јесте ли Ви свакодневно са њима ишли, тих недељу дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Углавном, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и одлазите, шта сте радили до девет, десет сати, шта сте радили у одсеку?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У одсеку припремамо ту пошту, то што је требало да се носи, сређивао, јавио се Петковићу пошто је он остајао ту, њему се јављао и након тога ишо у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана Петковић био у некој униформи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Од наших припадника, сад ћу да Вам кажем од стално запослених имао сам ја униформу, Петковић ја мислим да је имао, за ког Петковића, Петковић Драгољуб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зорана Вашег возача?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Петковић Зоран није носио униформу, он је имао само кошуљу, нашао је неку зелену коју је носио, а доле обични или тренерка или фармерице, нешто тако је увек имао, јер није имало униформе, нисам ни ја имао да га задужим униформом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквој сте Ви били униформи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Службена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава, зелена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали оружје?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, формацијско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви имали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте били задужени оружјем?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, крећете по Вама негде између 9 и 10, јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Призрен, одлазите код кога, директно јел одлазите код начелника?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Код Луке Николића, да у одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Луке, јел са Вама је исто код Луке и Милован и Анђелковић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, они су долазили до зграде у канцеларији сам само ја био са начелником, ја и остали шефови одсека из Ораховца и Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они где иду?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Они су били ту у просторијама одељења Призрен, у некој канцеларији где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зоран Петковић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Исто ту у згради углавном или испред возила или у зграду улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 26., јел био испред зграде или у возилу, где је био?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да су били унутра на кафу да су ушли с тим да је Зоран после код возила, његова обавеза је била око возила само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ту радили, извештај поднели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја сам завршио, да завршио састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршили, јел Вам дао неке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Добијам инструкције шта би требао да одрадим у случају узбуне, процедура која је, у случају потребе да неко искаже потребу од субјеката који буду на нашој територији, у зони наше надлежности, искаже потребу да има, око снабдевања око било чега, ми смо то све јављали и прослеђивали њима у даљу надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тих недељу дана, то је свакодневно тако било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па од прилике, кажем првих четири, пет дана док је то мало легло, док смо се уходали, док смо ушли,

па после тога кад је прорадио систем веза добили смо одређене да кажем наше као табеле, по којима смо шифровано преносили те поруке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се враћате за, колико је било око два, три, кад сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па од прилике до три евентуално четири најкасније ми смо били у Сувој Реци у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог 26., кад се враћате између три и четири јел нешто примећујете карактеристично у Сувој Реци, да ли се нешто догодило за то време док Ви нисте били ту, да ли сте нешто видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нисам, нисам приметио ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули пуцњаву неку, неке детонације?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било гужве у Сувој Реци, да ли је било доста народа?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па гужве је било у принципу, ратно стање, али што се тиче народа нешто велико кретање људства није било по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било људства?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви долазите, јел се враћате у Ваше просторије?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, у наше просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта затичете у том реону где сте, значи то је одмах ту код општине јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте иза зграда општине?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту на том путу нешто дешава, да ли видите Тржни центра, дал се ту нешто догађа?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту људи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам приметио ништа посебно да се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има камиона?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било које возило да је неко било паркирано ту на путу, да ли сте видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: На путу не, али у дворишту јесте возила општине и наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На паркингу вашем, ту је било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да у кругу дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ништа значајно нисте приметили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не, нешто посебно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта се даље дешава, јел су се вратили и Милован и Анђелковић са Вама?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа, значи ја сам отишо у канцеларију и радио даље то што, инструкције које сам добио, Милован отишо исто своје обавезе, Веки је био у центру горе да види дал су неке информације, нешто дал је добијено у међувремену док смо ми дошли, свако је радио свој посао, Петковић је био задужен око возила да буде исправно у случају потребе да одемо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одлазите у Вашу канцеларију, Петковић остаје доле?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, био је доле имао је приземљу као своју канцеларијицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се ту задржали у канцеларији?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ту смо углавном били цело време, кући нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад одлазите кући?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисмо ишли, једино по договору ако је неко имао потребе да иде да се пресвуче, да се истушира, јави се и то је углавном било на сат, два, три највише, да види породицу и враћали се углавном сви у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И фактички значи тај дан 26., је као и сви дани те недеље, ништа посебно нисте запамтили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја ништа посебно нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вођени неки путни налози?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте водили, ко је водио те путне налоге?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел за сваки пут добије се тај путни налог, како је то било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па има, постојала је листа једна и свакодневно се водио налог, километража, време, то је постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Петковић Зоран где је радио пре него што је код Вас дошао као возач, где је пре тога радио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је професионални возач код приватника, не знам, возио аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико је као возач код Вас радио, као возач, колико је Вас дуго возио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Код мене, кад је био мобилисан, тад је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али колико дуго, неколико дана, месец, два, три, колико дуго?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Од момента мобилизације он је био код мене ту возио је, с тим да је имао један прекид од пар дана, сад не знам тачно када, из СУП-а из Призрена дошли су, одвели га до тамо, нисам добио никакво образложење, не знам зашто, шта, и после можда два дана, чини ми се тако, вратио се поново на дужност, али нисам добио никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из СУП-а Призрена су дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да су из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко га одводи и зашто?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па неко из СУП-а, значи инспектори неки, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вам реко Зоран због чега иде у СУП или ако Вам није реко због чега иде у СУП, можда и он није знао, него кад се вратио шта Вам је рекао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам добио образложење никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали због чега су Вам возача одвели у СУП?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам само значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте о томе коментарисали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Један од инспектора који је тада био, који је дошао, рекао је само да треба да се раздужи код мене, да треба да га одведу до станице и то је било све што сам ја добио образложење, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи чим су дошли инспектори из СУП-а рекли су да треба да се Зоран Петковић раздужи код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да остави код мене ауто да раздужи кључеве, оружје да раздужи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, јел питате тако тек тако га одводе, због чега, неко објашњење ипак је он у радном односу код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Објашњење је било да нису, није он био у радном односу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, само возач?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је био у резервном саставу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на то сам мислила, значи никакво објашњење он није дао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам добио никакво образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на 26., пошто прецизно наводите 26.марта, сте били у Призрену и где сте били, у односу на 26.март, кад би то било да су дошли инспектори из СУП-а и да су рекли да треба да се раздужи код Вас Зоран?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не бих знао, не би могао да се сетим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то сутрадан, после два, три дана, после недељу дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава за Зораном?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа, он је то оставио, раздужио, отишо, кажем после пар дана, можда је два, три дана било, вратио се, поново почео да вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После два, три дана се вратио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је тако два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је био?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па био је у притвору негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то знате поуздано да је био у притвору или мислите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па сад, чим су дошли по њега, претпостављам нисам сигуран, не знам, претпостављам да је, што би долазили по њега ако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за та два, три дана нисте га уопште видели у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био, нисте га видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел зната ко је радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: На бензинској радио је Јашар и Биљал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашар и?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Биљал, ја мислим да се тако зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад је Јашар радио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, раде они дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви у?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја сам ту од рођења, родио сам се ту у Призрену, живео сам ту, ја их од малена знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, јел дуго радио, колики би то временски период био Јашар Бериша колико дуго је, јел '98., радио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па радио је, кажем од малена их знам да раде они на бензинској пумпи и био је трећи али не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тих дана видели, да ли сте га 26., видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели наредних дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не сећам се, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта је са Јашаром?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га кажете толике године, знате да?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па знам га али не, не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је преузео ту пумпу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Пумпу је, ја мислим да је пумпу општина задужила, прво је радио Зоран, па је после тога радио Славо, Слави, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је Зоран радио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Стварно не бих знао да Вам кажем, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та два, три дана што Ви кажете да он није био ту, код Вас да није био, да се вратио, јел одмах после та два, три дана наставио код Вас да ради?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је био, шта га питате, јел питате, јел кажете где је био?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам добио образложење, питао сам али нисам добио образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се поново задужује код Вас, мало ми то нелогично, шта сад, јел се поново задужује?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, возило је добио поново, возио је, после тога је прешо на пумпи да ради, исто је био тамо пар дана, па после тога преузео Славољуб и после тога не знам ко је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије овако сте рекли: «знате ли шта је било са ранијим точиоцем бензина на бензинској пумпи» пита Вас истражни судија, кажете «не бих знао да Вам кажем», «јесте ли питали Петковића шта је било са њим», «не», «кад сте приметили да је смењен», па кажете «мени се само Зоран јавио»?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи конкретно Вас питам ово да прокоментаришете, «мени се само Зоран јавио и рекао да треба да преузме пумпу да ради на пумпи а сада због чега, шта да Вам кажем, искрено нисам улазио, јел исто након тога када је дошао после њега поново други тај Славе он се вратио након тога опет после пар дана, знам да су долазили из СУП- и да су га привели у Призрен»?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овоме како, да су га одвели, раздужио код мене наоружање и радио станицу коју је носио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ништа, ни једног тренутка нисте рекли да је он преузео пумпу и да Вам је рекао да ће Зоран бити на пумпи, нисте нам сад о томе говорили, да ли Вам он то саопштава да ће бити, да ће преузети пумпу, па после након тога долазе инспектори СУП-а или како?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, он је, не, прво се, ја мислим да су прво дошли инспектори по њега па је радио на пумпи, чини ми се да је било тако, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ако Вам се чини, значи долазе инспектори?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам сигуран сто посто али ја мислим да је прво, да је било, инспектор неки да је дошо па је после тога кад се вратио након пар дана, ја мислим да је преузео пумпу, па се поново вратио да вози и Славе је преузео после њега, ја мислим да је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи враћа се из Призрена код Вас, па преузима пумпу, па поново долази код Вас, како би било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је прво, да је инспектор био по њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: После тога се вратио код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након два, три дана, то ово што сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, након два, три дана ја мислим да се вратио, па је после тога чини ми се преузео пумпу, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је после тога преузео пумпу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је после тога било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа да су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим што Вам је рекао да ће да преузме?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Из општине да преузме пумпу и ништа то је било образложење.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је саопштио да су га звали из општине?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па јел га Ви питате, откуда сад он на пумпи?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате, кажете од малена ту сте и знате да је Јашар Бериша био ту?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питате га зашто он преузима пумпу?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Што би га питао, није то моје, ако су га звали, руководство мислим да га је звало, нисам га ја послао и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чисто онако да сте га питали а шта је са Јашаром?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он не ради, због чега, ништа, то Вас није интересовало?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам питао, не, нисам питао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још нешто да нам испричате везано за 26.март, дал Вам је нешто значајно остало у сећању?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не, ништа посебно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није остало у сећању?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви свраћали на неке пунктове, да ли сте обилазили Топличане, Ђиновце, да ли сте свраћали негде, кад сте одлазили у Призрен, одлазите код начелника, па дал сте тих дана имали прилике да свратите негде?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да смо једном ту у Топличане где је био пункт, људи који су обезбеђивали ту, свратили и после за Призрен отишли иначе нигде нисмо свраћали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте свратили?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ништа, чисто онако да видимо људе, да ли треба нешто и ништа друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да их видите?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко вам је рекао да идете?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ми смо то успут створили, нико нам није рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успут, нико вам није рекао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само сте обишли људе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели тамо, кога познајете, кога сте обишли, да нам кажете видео сам тог и тог?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не знам сад, не могу да се сетим ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, било је доста људи, не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли свраћали у неки магацин?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У магацин, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говорим о 26.марту, кад се враћате из Призрена дал сте свратили у неки магацин?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте узели неку храну, дал сте узели неке цигарете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Петковић када је био саслушан овде он је рекао, описао је где сте све били, претходно је рекао да сте имали неки колегијум и да је тај колегијум чак се прецизно сећа кренуо негде у 7,15, пола осам, завршио се негде око 9, да је на том колегијуму, то је био општински колегијум и сад он ређа ко је све био, да је био Радић Председник Општине, Станисављевић из Народне одбране, Никола Николић, Секретар општине Борисављевић, значи био је колегијум, након тог колегијума ви одлазите у Призрен, враћате се, свраћете до војног магацина, узимате храну, цигарете, обилазите територијалце, на овим пунктовима, обилазите и носите им храну и цигарете, да ли Вам то нешто казује, ево сад Вас подсећам да ли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тога не сећате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже, Ви кажете негде око два часа да сте се вратили, он каже негде између 15,30 -15,15?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па кажем између два и четири обично смо долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике би тако било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сад не бих мого прецизно стварно да кажем, али до четири смо углавном најкасније увек враћали се из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам он даље описује када сте се вратили у Суву Реку, добро Ви одлазите у Ваше просторије, он остаје испред, чак види ту, види неки камион, да је то био заставин камион, приметио је возило градске чистоће, значи два би рекли камиона, описује какви су то камиони, описује да је ту била нека гужва, да су чак неки људи се скупили да су му руком показивали да се врати, да не прилази ближе, да ли сте уопште нешто чули о томе, да ли сте причали шта се то догодило, да ли Вас је нешто известио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дешава се нешто, чује се. Да ли Ваше просторије гледају на улицу ту?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па има део зграде који заклања, ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се види са?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Чини ми се да не може, више се види магацин десно где је био «Жито-промет» и ово него, а улица директно ја мислим да се не види од зграде општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви уопште нисте изашли одатле?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нисам излазио вани, углавном сам био ту у просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорим о 26.марту, да ли сте уопште изашли одатле тог дана, након повратка из Призрена, наравно?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се да сам излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад видите следећи пут Зорана, у односу на 26., вратили сте се, кад га видите следећег пута, да ли га видите одмах сутрадан, те вечери?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је био самном ја колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел нешто прича, јел нешто говори да се догодило нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам коментарисао, не знам, ја нисам био у канцеларији с њим нон-стоп, ја сам имао своју просторију где сам радио свој посао а они су имали своје просторије доле где су били, код мене је једино долазио, био је ту Петковић, Веки, Нишавић и из одреда који су били ту, колеге из Војног одсека, значи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви можда приметили неке паљевине када сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па паљевине је било нон-стоп, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле запаљене куће неке у Сувој Реци да ли сте приметили, да ли сте видели неки дим, да ли је нешто горело?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим, била је паљевина али не знам када, не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, говоримо тад кад сте се вратили из Призрена, тог 26.марта, да ли сте видели, да ли су неке куће запаљене, да ли је био неки дим, да ли се нешто чуло?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сутрадан, јел сте изашли из те просторије?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, излазили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте били сутрадан?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па кажем Вам, значи прва та четири, пет дана, мислим да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет у Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, углавном смо ишли у Призрену, враћали се, то је била релација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте коментарисали са неким нешто, јесте нешто причали о томе, да ли је било неког дешавања у Сувој Реци, јел неко нешто коментарисао тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ако је било неке потребе, нешто, углавном су из Општине звали, што се тиче рецимо, шта ја знам, мене су звали кад је била асанација, око стоке, око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује сада, асанацију кад сте споменули, то ме интересује, у Вашој надлежности је била јединица Цивилне заштите, јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви позивате први пут јединицу Цивилне заштите и када организујете да кажем, ово сад што спомињете асанацију терена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јединица је мобилисана одмах сутрадан, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, шта је то сутрадан?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па сад ако је била мобилизација 24., значи они су 25., дошли одмах, или је 23., ако је било 24., одмах сутрадан, значи вече пре тога, уочи бомбардовања само сам ја мобилисан

као шеф одсека, а сутрадан кад сам добио наређење онда су мобилисане наше јединице и Цивилне заштите и везе и службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви позивате конкретно припаднике Цивилне заштите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко позива?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То Петковић ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Драгољуб?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он позива?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем налогу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је био начелник за Цивилну заштиту код мене у одсеку, он је позивао људство, значи ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био начелник?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, ја као шеф добијем наређење из Призрена за мобилизацију људства и ја то проследим њему и он позове људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ваљда не позива начелник људе, припаднике Цивилне заштите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он позива курирску службу па курири разносе позиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо овде јуче сведока једног Крстић Спиру, јел знате ко је Крстић Спиру?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам Спиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта је радио у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Био је у Цивилној заштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте Ви позивали припаднике јединице Цивилне заштите, да сте одредили једну групу, да сте њега одредили као вођу, да он буде вођа и да то убудуће да се зна да је он вођа те групе, сад нам Ви кажите, да ли Вас нешто то асоцира?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам одређивао, значи тај посао је водио Петковић, он је био начелник Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја Вам кажем како је он рекао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је био једном приликом позван да је требало да иде да се скупљају неки лешеви?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја се сећам само једном да је, значи из општине су ме звали, да је требало да иде на асанацију пар људи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас зове из општине?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па обично је председник звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био, јел то овај Радић, ко је био?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да Радић је био, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас зове и шта Вам каже?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да треба једна екипа да иде са СУП-ом на асанацији терена, сад шта, како, нисам добио, и Петковић је одредио групу која би ишла, сад од кога су возило исто добили то не знам, али углавном та екипа је ишла, колико је људи било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, од кога је, како кажете не знате, па јел знате да је било неко возило?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па формацијски је следовало, али ми нисмо имали возило, значи ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте Цивилна заштита је у Вашој надлежности?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте њима шеф?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам ја, ја сам био шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али кажете да је и Цивилна заштита потпадала под Вама?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато ме интересује како је то било организовано, ако Вас зове председник општине?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже Вам који је Ваш посао и каже Вам да ће екипа из СУП-а доћи, да Ви треба, да се изврши та асанација, шта Ви предузимате као шеф?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја обавестим Петковића да треба да спреми људе и колико треба, колико су тражили, људи су спремни, дођу из СУП-а по њих, и они су ишли, заврше посао, врате се, јаве се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко им издаје налог?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Моје је било само људе да обезбедим значи око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кога сте обезбедили, које људе сте обезбедили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте звали Крстић Спиру?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се имена, значи то, ја мислим да би Петковић могао да каже које људе, пошто је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас као шефа питам?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте Ви тако обезбеђивали ту екипу да се одради та асанација терена, колико пута је то било, јел то било често?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е зато Вас и питам, пошто није то било често, кажете да је тад било први пут да Вас је тад звао председник општине за Суву Реку?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога Ви обезбеђујете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па кажем да сам јавио Петковићу, а он као непосредни мој извршилац, значи он је обезбедио људе, кога је слао стварно не знам. Не сећам се имена ко је све био у тој екипи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он и раде и кад?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Они су отишли значи тамо на терену где је требало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нисам добио информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам ништа није рекао где иде и зашто иде?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не. Ту информацију нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте у односу на Петковић Драгољуба?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Драгољуб је коју функцију имао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Начелник Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Цивилне заштите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био главни и одговорни за Цивилну заштиту?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је руководио Цивилном заштитом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли Ви, да ли сте имали прилике да видите неки извештај са асанације терена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел морао извештај да стигне?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам. Ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то може да зна?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим инсистирам на томе зато што.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не бих знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је управо Крстић Спиро споменуо и Вас и због тога сам мало инсистирала, па не знам да ли је евентуално сам мислила да могу да Вас подсетим у том смислу шта је било. Па каква је то била асанација? Шта подразумева асанација терена, шта све, који су сви ти послови?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па у граду је углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас питам уопштено?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У граду углавном се радило око напуштене стоке, значи угинула стока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То се сакупљало, друго не знам да су они радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово за лешеве што сам Вас питала што сте рекли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За лешеве не, то око тога не знам ја мислим да је око тога био задужен од стране општине др Бобан и он је ваљда са њима значи контактирао, е сад шта је било урађено и одрађено, стварно не знам, значи ја нисам имао те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никакву информацију немате везано за лешеве?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули да је тих дана било неких лешева?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тих дана толико људи поубијано тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Неко у околини значи Суве Реке, значи да су били неки напади и да је тада погинуло двоје, троје људи, ја не знам колико је било, то јесам чуо али за друго нешто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули за двоје, троје људи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је то било тад кад су из општине кад су тражили људе из Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, јел питате који су то људи који су страдали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци, Срби?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се нисте интересовали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видите који су то људи, па јел било уобичајено да у Сувој Реци страдају људи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам, тада значи ако није било уобичајено јел питате ко је то страдао, можда је неко ваш, можда неки ваш комшија, можда вама близак неко?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Није било у мојој надлежности тако да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, људски, људски да ли сте се интересовали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Реците ми да ли Ви познајте Нишавић Милорада?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је радио у Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он брат Нишавић Милована?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте га виђали тих дана? Ево тих недељу дана за које опредељујете да се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се. Па не знам, не могу да се сетим. Не сећам се да сам га видео, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада долазио код Вас у Ваше просторије?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана ако се не сећате, али добро у том периоду, значи не сећате се тих првих недељу дана, рецимо у том периоду када сте га виђали, како је он изгледао? Јел можете да нам опишете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате како изгледа човек? Јел га познајете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам човека, познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па опишите нам како је изгледао? Висок, крупан, низак?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па онако средњег раста, пунији мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду, бркове, ништа није носио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па сад ја мислим да је једно време носио бркове, али не знам тада да ли је носио, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио униформу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете командира полицијске, ОУП-а Сува Река, командира ОУП-а Сува Река, ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, Радојко Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тада тих дана, од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесам. Па њега сам виђао онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку сарадњу? Да ли сте имали неке састанке заједничке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: На нивоу општине јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било? Јел то било од почетка бомбардовања свакодневно као што сте ишли у Призрен или не?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не. Не знам то не би могао да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког типа су били састанци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па састанци уопште политичка ситуација, процена ситуације, ето ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте познавали начелника ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је био Добри, ако се не варам Витишевић, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он све време био?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Миљковић Милутин?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам да је био ту у СУП-у али не знам коју је функцију имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он био у ОУП-у или у СУП-у?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја њихову надлежност стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте га виђали у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Видео сам га пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар пута?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Јовановић Ненада?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега виђали тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не. Видео сам га касније, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Чукарић Слађана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Јајце» да ли Вам нешто казује надимак?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не овако ништа ми не значи, можда да видим човека, јер овако по имену, надимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Брат Зоранов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоранов брат?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нормално, у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли су доста личини Петковић Мирослав и Петковић Зоран, на то мислим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да нису, Зоран је био доста онако вишљи и крупнији је био од Микија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајте Папић Рамиза?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Њега знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми осим полиције из ОУП-а Суве Реке, да ли је било неке друге полиције, неких других формација, јединица у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел виђате, да ли уопште имате прилике да видите неке друге униформе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сем војне и МУП-а, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули за Посебну јединицу полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ваљда је то у склопу СУП-а, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је у склопу СУП-а?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па кажем ваљда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Значи ја не знам њихову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте виђали, то не морате да знате организациону структуру него Вас питам да ли сте виђали и да ли сте уопште чули за такав назив. Да ли знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто казује «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали радио везу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесам имао али само за моје потребе, значи са околним селима, значи где је било српски живаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали неке колоне, да се народ исељава из Суве Реке, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да је то било када је кренуло бомбардовање, али тачно датума и ово не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је кренуло бомбардовање?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то биле веће колоне? Где иду јел питате где иде тај народ?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ништа нисте питали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Није то моје да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не мислим по некој надлежности да је Ваше, него ипак видите људи одлазе нешто напуштају, због чега јел питате зашто?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не. Како да питам кад људе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Станисављевићу кад сте Ви први пут чули за ово страдање Бериша, за убиство 48-50 људи колико нам је оптужницом овде стављено? Да ли сте уопште чули да је то масовно страдање и ако сте чули када да је толико људи убијено у Вашем граду?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Чуо сам али тек тамо можда пред крај, али стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи пред крај?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па пре него што се завршило, значи пре него што смо се изместили из Суве Реке, значи нисам био упућен у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам био упућен у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па да се десило нешто ту у Тржном центру, иначе ништа посебно конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви залазили у Тржни центар уопште тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште залазили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали некога од породице Бериша?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па Бериша је велика породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било кога да ли сте познавали, некога, да ли сте били пријатељ са неким, да ли сте знали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ништа посебно, овако комшијски само здраво, здраво кога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте, у ком делу сте Ви становали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја сам становао прво код «Винарског подрума», па после сам добио стан у делу код Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Дома здравља?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали ко је Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Доктор је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био? Јел био неки ауторитет у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, ништа посебно, па ја мислим да није нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био посебно? Овде смо чули да је био посебно, па зато Вас питам, овде кажу да је био велики ауторитет, па зато Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Можда, не знам, за мене ко и сваки грађанин. Био је добар доктор, ко доктора знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули ко је Мирко Ђорђевић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Који Мирко Ђорђевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате неког Мирка Ђорђевића?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам колегу који је радио самном Мирко Ђорђевић из села Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је он, шта је он, јел имао неку функцију?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је био у војном одсеку је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, то Вас и питам? Шта је био, која је његова функција била?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим, био је шеф одељка ту војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф војног одсека?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не шеф војног одсека, шеф одељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељка војног?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесам. Био је ту углавном у просторији, канцеларију је имао на првом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали са њим неке састанке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких додирних нисте имали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Мирком Ђорђевићем, јел знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Знам само да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте чули ко је Ељшани Абдулах?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то казује нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то име не казује?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате од почетка бомбардовања како је била обезбеђена Сува Река, конкретно мислим полицијска станица, да ли сте имали то прилике да видите, да ли су била нека осматрачка места, да ли је постојао неки звоник, да ли је било људи околу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За осматрачка места не знам, а у близини станице је била црква и звоник јесте постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете мало да нам опишете тај звоник како је изгледао, јел он вишљи у односу на цркву или нижи, или како је изгледао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не би могао да се сетим у односу на цркву сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што се сећате, не сећате се. Да ли је било људи на звонику?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се, сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел можете да нам опишете какво је стање било у Сувој Реци од почетка бомбардовања? Какво је стање било, да ли је било неких дејстава, да ли је било неких дејстава да ли је било дејстава ОВК, да ли су се водиле неке акције оружане, можете то мало да нам опишете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па на периферији града јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На периферији?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је на овом Рештанском путу, да ли су биле неке акције?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да јесте и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате, шта сте Ви чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па не знам, нисам, у то нисам упућен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, у то нисам био упућен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био смештен у хотелу «Балкан»?
Не знате ни то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ништа Вам није познато у вези асанације терена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не око тога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези лешева?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У вези асанације једино знам значи да су људи одлазили значи исто по позиву значи од општине када је био где има угинула стока и да се сакупља, значи напуштена стока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не питам Вас за стоку.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за лешеве?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, за то не. За то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа не знате? Нико вам не саопштава, нити било од кога чујете да неко коментарише?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је било неких претресања кућа?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је била смештена мисија ОЕБС-а у то време? Јел имате скицу овде?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: ОЕБС ја мислим чини ми се да је био у Широко горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Широко?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, насеље Широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате у чијој кући?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Куће не знам где су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто да нам изјавите? Да ли уопште нешто можете да нам помогнете у вези овог догађаја у Сувој Реци, у вези страдања ових породица Бериша?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не можете да нам ближе кажете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Јашара ништа не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите.

Може, јесте, јако је топло, јако је топло.

Хоћете молим Вас прозор стварно је јако напорно у судници, јако је напорно. Само нам отворите, ствано нам је јако загушљиво у судници, јако је топло, ми смо већ почели да се раскомоћујемо. Нећемо паузу. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Станисављевићу, ја сам судија Крстајић, само пар питања. Да ли у Сувој Реци постоји јединица ТО? Тада да ли је била пре рата или је мобилисана ако је била да ли је мобилисана почетком?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Постојао је војно територијални одред који је припадао Призрену, значи гарнизону Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Резервни састав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Постојао је територијални одред који је припадао?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Војно територијални одред.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Који је био потчињен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви имате икаквих ингеренција о мобилизацији тог одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немате никаквих, да ли знате ко је био командант тог одреда?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Новица је био Јовановић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Новица Јовановић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте, како су они били обучени, какве су униформе имали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Зелене униформе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Редовне зелене униформе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте припаднике тог одреда видели тог 26. о коме Вас је питала колегиница председник већа ту испред зграде војног одсека, зграде Скупштине општине или са преке стране у Занатском центру?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, они се након мобилизације значи изместили и на другој локацији су отишли. Ја мислим да су били негде, како се зове, у Заводу за здравствено-Центар за социјални рад зграда где је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ја Вас питам само да ли сте те људе, те припаднике видели тог дана по повратку из Призрена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, нисам виђао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било код војног одсека, испред зграде или код Занатског центра?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам, нисам виђао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А кад се дешава ово што рекосте да Вас је позвао председник општине Радић па Вам рекао да требају људи да се изврши нека асанација и о томе обавестили Петковића, асанација лешева? Кад се то дешава везано за почетак бомбардовања, везано за вашу мобилизацију, значи у том неком смислу временски да пробате да то определите и лоцирате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па времена стварно не би могао да се сетим, стварно не би могао. Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ни приближно да кажете, почетком бомбардовања или у априлу или у мају или, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би могао да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа ближе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А добро шта је из општине тада том приликом речено, ишта ближе? Колико је лешева, где се налазе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта сте Ви онда пренели Петковићу, где ће људи отићи? Колико то људи треба, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па добио сам само информацију, добио сам значи само информацију значи да треба да буде њих 4,5 ако се не варам, значи од прилике значи није, не могу да се сетим тачно број људи који је и да буду спремни, значи да ће доћи неко из СУП-а пошто тад су не знам у ком делу одвијале акције неке и да је значи било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А тада су у току, још у току биле акције?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па после рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него тада, тада када добијате ту информацију?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Активности ја мислим да су биле не знам сад које место, које село тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вас добро разумем, локација тих лешева је неко село, а не Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Крстић Спира каже да сте га Ви позвали, то Вам је предочила председник већа, да сте га Ви позвали, да је ту још неколицина људи, да сте их задужили са униформама, да сте им рекли да ти лешеви тамо у Занатском центру са преке стране у Занатском центру, у никакво село?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Униформе је задуживао Петковић, нисам ја, значи он је био задужен значи по питању Цивилне заштите, а да сам ја њега звао и конкретно му рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, каже да сте га звали и да сте га поставили за неког тамо командира или вођу те групе, није ни важно?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То су били командири одељења, значи то је свакој јединици постојало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, он човек каже, он човек каже да је од Вас сазнао да треба да иде та група људи по лешеве у Занатски центар, а Ви нам сад, разумете, а Ви нам причате о неком селу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, што се тога тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да додам и да убудуће се зна да ће бити та група и да је он вођа, и да се убудуће то зна значи да је формирана група?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте, тражили су да буде формирана једна група, али кад ће да се ангажује значи то није зависило уопште од нас и да ли има потребе за њихово ангажовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ви сте рођени у Призрену видим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете од детињства знате Јашара, где сте ишли у школу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кад живите у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па након рођења, значи моји су родитељи живели у Сувој Реци, ту сам живео, ја сам само рођен у Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сте рођени?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је основна школа била у Сувој Реци или негде ван?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: И основна и средња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то мешовити разред?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било. Молим Вас судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте погледала сам Вас стварно, немојте, немојте, али даље нећемо коментарисати. Па немојте колега да ли је сад је било мешовито или нешто, па мислим дајте па зато они су одреаговали, видела сам. Па били у основној школи, нећемо од основне школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, `ајде овако, ево молим Вас овако 8. марта Вас молим да ме пустите да видите зашто ја то тако радим, па ако то не уроди никаквим плодом, Ви мени више никад ништа не дајте да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујте да је до мене ја би Вас пустила цео дан да причате, али морамо мало да се држимо закона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па баш се држимо закона, баш се држимо закона. Колико је у том вашем разреду било деце Албанаца, Срба, не морате у број?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Погрешно сте ме разумели, није било мешовити разред, значи посебно је похађана настава на српском, посебно на албанском.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам Вас разумео. Јел имате пријатеља из основне школе у Сувој Реци, Албанаца?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Имам ја пријатеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате пријатеља из гимназије, из гимназије, из средње школе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па из школе мање више, а имам овако кућних пријатеља, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате кућних пријатеља из Суве Реке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју сте после средње школе, јесте још неку школу завршили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, после тога сам био у војсци, војној школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У војној школи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, ШРО. Школа резервних официра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко Призрен од Суве Реке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: 18 километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико треба колима да се дође?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нормалне вожње неких 20 минута, пола сата можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На тим састанацима о којима причате у Призрену, ко је присуствовао све?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па углавном је био начелник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је људи?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па углавном је био начелник одељења, шеф одсека из Горе и Ораховца и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири човека?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви сте то рекли, а ја Вас молим још једном нам реците шта је тема тих састанака била, вас четворице?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па углавном смо добијали тада пошто је почело кад је кренула мобилизација, значи добили конкретне задатке шта је значи наша обавеза, шта би требало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па рецимо тог 20 и, први дан када сте отишли сте отишли, не знам који је, јел се сећате који је то био први дан када сте отишли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бомбардовање је било кад? Јел се сећате кад је?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Мени се чини да је мобилизација значи 23. на 24. била, чини ми се значи не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте имали први састанак?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сутрадан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сутрадан, шта сте на том првом састанку разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о извештајима, о томе смо причали, све је детаљно два пута сте објаснили. Немојте више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, молим Вас, али шта, шта, која је то тема састанка, он је шеф?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па око детаљних ствари ја не могу сада да говорим, значи то се тиче само службе, ја сам још под заклетвом тамо, значи евентуално ако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте под заклетвом? Шта јел то нека тајна?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја сам радио у Министарству одбране до маја месеца прошле године, значи сада сам технолошки вишак не радим, а имам потписану изјаву значи око чувања података.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то нека тајна?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па значи око тога не би смео ништа да говорим док неко не од мојих претпостављених да буде, конкретно нешто занима, али кажем значи то су углавном извештаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро реците нам описно. Реците описно. Не знам сад ја не смем да Вас питам да Вам не би било сугестивно, али описно нам реците не морате појединачно, него описно шта Ви сад њима причате, а шта они Вама причају, која Ви задужења добијате и шта реферишете?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ја сам тада значи ишао по наређењу значи за мобилизацију, да би могло људство да мобилишем и конкретно добијем значи задужење значи шта би требало у случају добијања сигнала опасности, људство где да распоредимо, како значи систем за узбуњивање, да ли су исправне сирене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све објаснили, то сте више пута поновили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, јесте добили то неко задужење, пошто сте рекли да вам је у опису и та асанација терена, какво сте наређење добили за тај посао асанације терена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За то нема наређења, значи постоји формација Цивилна заштите где предвиђа људство које је задужено и за прву медицинску помоћ, за асанацију терена и за спашавање из рушевина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била тема тог састанка формирање тих група?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, па људство кад се мобилише, онда се распоређује значи по тој формацији, значи који постоје, значи нисам ја донео него министар одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било, рекли сте да сте и Ви реферисали нешто, шта сте Ви њима реферисали сутрадан, рецимо данас добили задатак па сутра ил се нешто десило у Сувој Реци, јел Ви сутра реферишете шта је било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сутрадан сам ишао, значи по конкретно наређење да видим шта како, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кога извештавате о томе шта сте урадили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Само начелника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то овај Лука Николић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Лука, да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање у истрази истражном судији сте рекли да сте сарађивали и са људима из ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Имао сам контакте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то објасните нам каква је та сарадња између Вас и начелника или не знам, објасните нам са ким сте то сарађивали из ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је долазио је командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, па нека каже.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па у случају, знате како, ми смо имали станице по селима распоређене, у случају да добијемо неку информацију која је од значаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А каква је то информација од значаја?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па рецимо ако су примећиване тако покрети, колоне, нека кретања, дешавања, значи они су обавештавали

наш центар, ми смо прослеђивали информацију СУП-у и даље наша надлежност значи ту престаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто, шта ви онда треба да радите кад они вас обавесте да има неких кретања, шта ви онда радите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа, обавестимо само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви сутра у Призрену обавестите вашег шефа?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Значи има, постојала је евиденција где је водио дежурни оперативац који је био у центру, значи он обавести мене, ја обавестим значи моје претпостављене по мојој линији и обавестимо МУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу били неки стални састанци са људима из СУП-а или не?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови састанци у општини, јесу они били свакодневни?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, једино ако има значи процена те ситуације у граду, значи ништа конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање суда два пута сте то у размаку од неких 10-ак минута, када вас је питао шта сте радили 25-ог, 26-ог, 27-ог, Ви сте рекли малтене свакодневно?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да у Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после када Вас је судија поново питала онда сте рекли, па јел то било свакодневно, Ви сте рекли углавном. Е сад Вас ја питам за 25-ти, 26-ти, 27-ми, 28-ми, 29. и 30., шта значи кад Ви кажете малтене свакодневно и углавном сте имали састанке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па свакодневно значи ја сам ишао у Призрен, значи носио сам те извештаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Прва та 4,5 дана ја сам ишао тамо, значи морао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи и да нисте неки дан ишли?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, ишао сам свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, свакодневно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте рекли малтене и углавном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче рекао је свакодневно је ишао првих недељу дана сигурно да је ишао свакодневно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, рекао је малтене и углавном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та два термина. Добро. Шта сте радили 17. априла '99.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако поставити питање, апсолутно немојте одговарати на такво питање, молим Вас он се везује од почетка бомбардовања па зато говори прву недељу дана. Немојте тако 17. шта је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел не знате то, мислим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А 3. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, хоћете молим Вас, поставите конкретно стварно питање везано за овај догађај, везује за почетак бомбардовања и говори те недеље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немојте Ви, па нека он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, морам да Вам скренем пажњу, направио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ви то одлично радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему је параметар и репер 24. март када је кренуло бомбардовање и каже прву ту недељу дана тачно зна да су свакодневно ишли. Немојте да се враћамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте. Врло Ви то добро радите, одлично, али он је контрадикторан јер мало пре кад га ја питам кад је био први састанак у Призрену он не зна датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто би први кад је био састанак, ако он каже свакодневно је ишао, немојте сад да анализирамо поставите питање, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не али ако он тврди да је то било тад и тад а ја питам кад је био први састанак после те његове мобилизације у Призрену, па он не зна који је то датум, ја морам сада да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче само мало молим Вас, немојте упадати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сад се враћамо, изнуђава се од сведока првих пет дана шта је радио, инсистира се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Ђурђићу сад седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И сад одједном 13. април и 17. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете тако стварно тужиоче, не можете таква питања постављати стварно 17. април шта је било, шта је било 3. маја, немојте молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро ево ја Вас питам 25. марта шта сте радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, немојте. Одбијам одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одбијате. 26. марта шта сте радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. марта, па рекао је, испричао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 27. марта шта сте радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана је испричао те недеље да су ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не причао је за 26. сте га питали, за 27. ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је прве недеље да је ишао свакодневно да су ишли у Призрен, ништа значајно није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то тако као што судија каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него како каже сведок, тужиоче ја једно, ја мислим да бисте Ви волели да ми заменимо улоге, хоћете Ви можда да преузмете да водите поступак. Ја стварно не знам на који начин више стварно да Вам скренем пажњу, мислим стварно имам јако, не да имам стрпљења, ја врло имам стрпљења и стварно Вам дозвољавам, али мало претерате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су радили Милован овај Ваш заменик и Анђелковић кад сте одлазили у Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, био је ту у просторијама негде док је он био на састанку, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, чекајте, овај јесу они ишли у Призрен да би били ту негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је друго питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па ја то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте увертиру, него конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како конкретно је судија, кад питам шта су док је он био, шта су они радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питали су где су били?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Они су били самном у Призрену значи док сам ја био на састанку били су ту чисто долазили самном из безбедоносних разлога, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел то значи да је Ваш заменик Вас чувао, јел тако јесам ја добро разумео и овај Анђелковић шта је он да не тражим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Начелник центра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Начелник центра су ишли у Вашем обезбеђењу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нису били конкретно у мом обезбеђењу, али су долазили значи, били су самном пошто је Анђелковић он је из резервног састава био распоређен ту у центру, значи он је по његовој линији исто добија шта, како, човек се упути у посао значи да евентуано које информације би требало да проследи значи округу и то је углавном то, значи нема ништа конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта подразумева, то вас је судија али, шта подразумева асанација терена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објансио је, објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи асанација терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио, немојте одговарати, објаснили сте. Одбијам одговор на ово питање јер је већ објашњено. Даље питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овом периоду од 25. до 30. марта шта сте асанирали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, то не сећам се да је било нешто око активности конкретно, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била, јесу били неки људи, лешеви, тела?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била стока нека?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим тога, значи не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли извештавали нешто вашег шефа у Призрену око асанације терена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесам кад је било рецимо ако је било неко прикупљање стоке или затрпавање те угинуле стоке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте ту стоку затрпавали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па то је општина одређивала локацију, значи ми нисмо имали ништа са тим, наше је било једино да покупе ту стоку, затворе у једно место, значи где је било одређено конкретно или где је требало да се затрпава та стока. Сад ко је то радио после тога, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Вашег шефа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било то са том стоком? Јел то било тих дана кад сте то ту стоку сахрањивали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би могао да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли вашег шефа известили за неку асанацију неких лешева?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А стоке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За стоку јесте, то смо имали извештај као што су исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи за време док сте били шеф одсека за народну одбрану, Ви сте Вашем шефу у Призрену имали и поднели извештај о асанацији стоке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Што се тиче те стоке, значи то је било само споредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојте, одговорили сте, па јесте поднео је извештај. Поднео је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вас је неко из ОУП-а Сува Река обавестио о неким дејствима?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, нису били у обавези.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли да сте имали састанке па сте се обавештавали међусобно, па сте Ви то о томе обавештавали даље?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ма ја сам значи на састанку кад је био, кад је имао састанак значи, тренутна ситуација која, шта, значи.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли је неко на том састанку неком о тренутној ситуацији поменуо нека дејства на Рештанском путу, у Занатском центру?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Конкретно се не сећам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да је поменуо сетили би се?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако.
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Сигурно би се сетрио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може а да је, молим Вас немојте одговарати.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за оне пријатеље међу Албанцима, да ли сте од њих добили неки податак да је било неких дејстава?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у том периоду имали бико какав контакт са неким вашим пријатељем Албанцем?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па нисам имао неки контакт.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте или нисте?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је интересовала можда судбина?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваших пријатеља у почетку избијања сукоба, бомбардовања и да ли су се они можда за Вас распитивали?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја колико знам нису.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оно ми је остало нејасно, видим и суду је то, доводе, одводе Вам шофера у притвор, после га враћају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је објаснио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је човек који се брине о Вашој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је објаснио, немојте, детаљно је објаснио све.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У неку руку о Вашој безбедности.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је објаснио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Вас не интересује зашто је он привођен?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао је све детаљно је објаснио, ништа немојте одговарати док Вам не дам дозволу. Значи то је детаљно испитан и детаљно је објаснио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га питали зашто си био у притвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је питан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте га питали да ли је он њега питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питано, све је питано то, верујте питано је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете пред крај рата сте чули да се нешто десило у Тржном центру, од кога сте то чули.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То су приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да јесу приче и да нису приче, чули сте од некога, па ја Вас питам од кога сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте то чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да се нешто десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се нешто десило?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па ништа конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија Вас пита кад сте први пут чули за страдање 48-50 Ваших комшија, а Ви кажете пред крај рата, па Вас ја сад питам од кога и кад и шта, а Ви кажете ништа конкретно, па како сад повезујете то да ништа конкретно, а знате да је 48-50?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам споменуо бројку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ал` Вас ја питам како знате да Вас за то судија пита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас. Шта сте Ви чули, шта сте конкретно кажите шта сте чули, па све улази све у транскрипт. Па ваљда читате транскрипте, па видите. Шта сте Ви конкретно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви то чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Чуо сам само да се десило нешто у Занатском центру, али ништа конкретно значи ни да је неко страдао ни, углавном да је била нека пуцњава и ништа друго значи, ништа ни колико је људи ни да ли је било људи ни значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте чули, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте за време рата још нешто чули да се негде нешто десило тако да није можда било људи и да није?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од свих догађаја само сте то чули да се нешто десило?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули нешто да се десило на Рештанском путу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тамо била нека асанација терена?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја не знам, не, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже овај човек јуче што је био сведок овде да сте га Ви послали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И рекли идите у Тржни центар има неких лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено, тужиоче, предочено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел то тачно да сте Ви рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено је, немојте одговарати, већ сте питани, питани сте били и ја сам вам поставила и члан већа и питано је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пустите га, видите да дрхти сада, пустите га да одговори сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не би дрхтао кад се толико, немојте молим Вас тужиоче, па немојте молим Вас. Молим Вас, не видим да дрхти, ја стварно нисам приметила ништа.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И одбрана исто не види, ја се извињавам само на конту овога. Стварно сам ћутао цео дан данас, али само да констатујемо пошто то не може да се види евентуално судије Врховног суда не могу то да виде и од одбране констатујемо да сведок уопште не дрхти, него да нормално одговара на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је тачно, све.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Чак и да је изузетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, седите. Тужиоче дајте поставите стварно питање везано за овај предмет, за овај догађај, питање које уопште није до сада постављено, ако можете да нађете неко питање које до сада није постављено. Ево ја Вас молим да поставите стварно, мислим да смо га толико детаљно.

Како да не, изволите, сигурно да ћете поставити питање, али немојте само да се понављамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је био тај позив из општине, јел се сећате у које време?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који месец је то био?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, не могу да се сетим стварно датуми и ово, то не могу, не памтим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кажете, на који позив мислите? На који позив, председника општине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај један, он је помињао да су га само једном из општине звали.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим Вас, недозвољена питања. Питање молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о томе, говорио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није, али позив мора да се каже на који позив мисли да би он одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тачно, говорио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То су све преварни начини да се дође до неког исказа. Судија молим Вас и још једну ствар молим Вас, заштитите али онда нама дозволите да на исти начин радимо са сведоцима као и овај тужилац, јер њему допуштате све да пита, што сте Ви сто пута питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу колико пута сам одбила одговор, само сада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јесте али и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу да питам сведока Станисављевића, јер имате Ви утисак да ја нешто хоћу Вас да преварим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако тужиоче, поставите молим Вас, па немојте тако, поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, јел Вама било јасно за који позив сам Вас питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, тужиоче, не можете тако разговарати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вам било јасно, па добро ево питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете звао ме је председник општине једном не знам кад за неке лешеве, не знам где, па Вас питам ја кад је то било, у колико сати, пре подне, по подне?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се, а како се сећате шта сте радили 26.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је и на то. И на то је одговорио, детаљно је одговорио, јесте одговорио је прве недеље дана од бомбардовања сваки дан му је био исти, немојте молим Вас. Само да Вам кажем морате да правите разлике да ли сте Ви задовољни одговором или не. То је стварно нешто сасвим друго.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел се мени нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште говорим. Изволите господине Тодоровићу изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е овако, да ли је ове униформе Цивилне заштите где су стајале?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У приручном магацину у згради.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Код вас где сте Ви?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Тако је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како су изгледале?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Плаве.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су за ту асанацију или за било шта у Цивилној заштити ангажовани Роми? Неки млађу људи Роми? Да ли то знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Тога се не сећам, ја мислим да су они једино чишћење кад је било града и ово, иначе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесу ли то млађу људи? Да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад чисте град јел имају они униформу ову Цивилне заштите?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немају, а тада '99. године јел и војни одсек вршио мобилизацију за Војску Југославије?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Немам ја везе са војним одсеком, они су посебна надлежност, значи немају самном ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта сте Ви, ја сам разумео да сте ви начелник?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ми смо министарство одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарство одбране.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислио сам да сте начелник војног одсека, не?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тако је реко овај јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви уморили, јел хоћете?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, нисам, мислим стварно сам мислио, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања, али био сам у том уверењу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Кандић изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам кажете од кога сте Ви добијали информације о томе да има лешева стоке у граду и да то треба прикупити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога добијате информацију, па ваљда знате од кога добијате информацију, мислим стварно.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па информацију, знате ако шета стока градом мислим углавном становништво или обавештава или из СУП-а значи.

НАТАША КАНДИЋ: А онда коме Ви дајете задатак да иде да прикупи стоку или лешеве?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја обавестим Петковића и он своје људе шаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да Петковић Драгољуб то све ради.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Пошто је он био задужен за цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он организује, рекао је то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, тим који одлази, екипа, коме подноси извештај?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Петковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: А чекајте како сте онда Ви писали извештај?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Петковић мени каже ако има нешто, значи ако је нешто значајно, важно или ако је значи прикупљена стока, број грла који је прикупљен, он је водио ту евиденцију, мени да и ја сачиним извештај и однесем у Призрен и то је био посао.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, шта Вам он да? Он Вам да податке које њему писмено доставе ови који су у групи за прикупљање?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ви добијете написмено шта?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, добијем усмено па сам ја радио извештај.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То су углавном биле табелице које се попуњава број напуштене стоке, шта знам грла која су угинула.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел имате те податке, колико је?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Немам ја.

НАТАША КАНДИЋ: Зар нисте рекли да сте Ви писали извештај?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, али ја сам то слао, ја ту архиву немам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је иста група прикупљала стоку, лешеве сточије и људска тела?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се да ли је иста група, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јел можете да нам наведете нека имена људи који су били у тој групи за асанацију терена, односно за прикупљање лешева?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би могао, ја мислим да Петковић ту он би могао да Вам одговори, стварно не знам имена нисам памтио, значи то није било у мојој надлежности да каже да памтим имена, да радим спискове.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам када, колико сам схватила Ви тај период памтите по томе што је било стоке у граду и евентуално лешева стоке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да било је угинуле стоке.

НАТАША КАНДИЋ: Угинуле стоке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У граду није можда толико колико на периферији.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је онда било у граду ако сте Ви писали извештај о прикупљању стоке и лешева сточјих, шта је, на основу чега сте то писали? Ја сам разумела да је тога било у граду и да сте Ви на основу тога?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У граду је било, али сасвим мало, значи то није било толико послато колико је рецимо на терену.

НАТАША КАНДИЋ: На терену, на селу?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да по селима.

НАТАША КАНДИЋ: А откуда то да је та стока тако лутала?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате, а да ли сте виђали неке колоне људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, питала сам га, питала сам га одговорио је, јесте виђао је.

НАТАША КАНДИЋ: Па кажите ми Ви као неко из Цивилне заштите који значи треба да се, мора да се брине о томе ако има ето стоке или, јел вама било чудно одакле та стока или је то било нормално да стока изгубљена по граду шета, да има лешева сточјих, одакле лешеви стоке?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то НАТО бомбардовање или?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не би знао, не би могао да Вам кажем стварно не знам, то нисам обилазио, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам овде мало пре, ја сам записао, шеф одсека за Народну одбрану при општини је то, а ја то у жаргону зовем војни одсек кад се решава нека војна питања, па сад питам да ли је овај шеф одсека за народну одбрану да ли је вршио мобилизацију?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам вршио значи само моје цивилно зато што везује и службу, ништа друго.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја знам да су раније кад сам ја био млађи човек то су били одсек за Народну одбрану, а сви смо га звали војни одсек и они су вршили мобилизацију, а сад врше гарнизони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Тодоровићу, јел има још.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, уреду, сад знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више, сад сте разјаснили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је. Браниоци изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али није то због умора, него због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мислим стварно, апсолутно ништа није смешно, мислим ни сам догађај поводом кога и судимо, мислим стварно немојте сад претварати то.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Господине Станисављевићу, на питање председника већа, да ли сам ја добро разумео данас сте рекли да су вођени путни налози, и да их је водио Зоран Петковић?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да има путни налог је постојао.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Е, а ја сам Вас то исто питао у истрази и Ви сте рекли да не знате, да не можете на то да ми одговорите, а питао сам Вас с разлогом зато што су то драгоцене подаци за одбрану, јел можете и где би могли да се нађу евентуално ти путни налози о којима сте говорили?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: То не би могао да Вам одговорим сада стварно, возило је остало доле.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: А шта је са документацимо, са тим налозима и то, јел то понешено кад сте кренули са Косова?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Возило је остало доле.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: А документација писмена, налози?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Документација, једино важнија документа, ово значи што смо имали планове наше, то јесте, иначе тога се не сећам.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ти налози путни не?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли има још одбрана питања? Изволите господине Васиљковићу.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Једно питање само судија. Ви сте обављали функцију начелника у Министарству одбране, јел тако, моје питање је да ли је у јединицама Територијалне одбране и Цивилне заштите да ли су мобилисани само искључиво пунолетни мушкарци или пунолетна лица?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: За војно територијални одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се само ка микрофону, не морате да гледате, него у веће.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: У војно територијални одред је мобилисао значи војни одсек, значи нисмо вршили ми мобилизацију, тако да ја такве податке немам. То не знам, то би морали преко војног одсека Призрен да се види пошто је он надлежан за њих.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли одбрана има још? Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја имам два кратка питања и молим да ми се кратко и одговори, да ли је Ваша служба сарађивала са Службом државне безбедности за време НАТО агресије?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам имао неку посебне.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи ли то да нисте ни имали контакта са Нишавићем?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ништа посебно.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И друго питање, обзиром да сте рекли да сте по струци учили војне школе, ако сам Вас добро разумео?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам био у војсци редовној војсци, само што сам завршио школу резервних официра везе.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи ипак имате одређена војна знања, јел тако. Да ли сте за време ратног стања на територији Суве Реке, на територији која је била у зони ваше одговорности, виђали у поседу полиције тенкове? Полицијске тенкове?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте уопште виђали тенкове или «праге» у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите.

Представите се.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Интересује ме само да ли сте Ви били мој непосредни старешина?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: И да ли сам ја могао од било кога другог да добијем било каква наређења и да туђа наређења извршавам?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јесмо ми редовно, почев од самог прикључења значи ја базирао се на 24.04., био стално код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сам некад одбио Ваша наређења или да ли сам некад приступио неком другом, другој јединици или другим?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли смо редовно ишли за Призрен свакодневно као што сте и рекли, али нисте напоменули да смо чак и неколико пута били и у Приштину и то пролазили тако рећи кроз Црнољев кланац смрти, такозвани?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се сећате тога?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У једном том одласку за Приштину колико се сећам био је и начелник из Призрена Лука?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био? Добро, питање је да ли је био начелник.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли је био, добро, то сам хтео. Да ли сте икада имали проблема са мношћом и да ли сам своје задатке правовремено и професионално извршавао код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Проблема нисам имао, а послове је извршавао.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не знам, не могу да Вас подсетим, нема смисла, али колико ја знам да је то из тог јутарњег колегијума председника општине кад сам обавештен да сам примио бензинску пумпу, постоји записник где сам био у тој комисији заједно са Нишавићем на примопредаји пумпе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам значи то нешто, јел знате то?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Стварно нисам упознат, знам само да је примио пумпу, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, објаснили сте.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Али шта, како, знам из општине да су га позвали, то једино знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кад сам примио пумпу колико се ја сећам знам да сам Вас обавестио, било је договора између председника извршног већа Анђелковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он о томе ништа, немојте га питати јел видите да не зна. Каже да не зна.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да од 7 до 9 издајем гориво и од 9 сам поново код Вас. Ја колико знам да сам Вас о томе обавестио и од 9 сам нормално настављао код Вас да радим до малтене 15, 16 часова поподне где сам од 16 поново био на пумпи до 18 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате тога?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Стварно се не сећам, мислим јесте да је радио на пумпи и поново се вратио код мене, значи то је.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Интересује ме још једно колико знам то ћете Ви рећи, да ли сам због свог доприноса код Вас и у самом округу Суве Реке био награђен од стране ваше службе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не, како мислите награђен?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Знам да сам добио у војној књижици чин неки?
СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Добро, то је.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Једно Ваше мишљење о мени само ми реците и ништа друго?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Што се тиче посла, извршавао увек значи посао возача и ауто којим је био задужен, никад нисам имао проблема.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сам икад био у свађи са неким?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нити се свађао са неким, значи савесно је извршавао свој посао.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сам некад отказао поверење или?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли од оптужених има још неко да постави питање, изволите господине. Оптужени Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам два питања, у ствари три питања кратка. Прво питање, рекао си да си првих дана значи од почетка НАТО агресије свакодневни ишао за Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Интересује ме каква је била фреквенција саобраћаја тих дана на путу Сува Река – Призрен?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па возила нису нешто посебно, није била нека велика гужва, али онако слабо.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Друго питање, да ли си ти срео колоне избеглица тим путем пошто си пролазио тих дана? Или је то касније можда било?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Колоне јесам срео, али стварно не сећам се значи датум кад је то било конкретно?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Иначе колоне јесте, срео сам једног пута када смо се враћали, али не знам датум, значи не знам који је датум од прилике био.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, е сад ме интересује пошто си споменуо колоне да ли су то колоне биле само из Суве Реке или и из других места?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Не знам, непознати људи.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите.

Оптужени Петковић Зоран.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја се извињавам, интересује ме да ли се сећате кад сте ме задужили униформом и где смо се задужили и са киме, ко је био самном?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Униформу смо значи сад тачно не знам када, али униформу је Зоран добио у Призрену у касарни, то смо добили од војног одсека.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мајора за саобраћај?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Е не знам како се зове.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У магацину штампарије колико се сећам?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, да, јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: И ја и Нишавић, јел смо били без униформе?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, то јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Е још једно ме интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Ви знате да је и Нишавић задужен тад униформом?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Па били смо заједно, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте били?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да били смо заједно, да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тог дана када смо били у Призрену, пошто је у питању 26. конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу морам опет да Вас прекинем, који Нишавић, са којим Нишавићем сте били?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Мики, Мики, Милован, заменик што је био код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тога дана кад смо били у Призрену, пошто је конкретно у питању 26. колико се сећам били смо у једном од магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, подсетила сам га ја, покушала сам, значи не сећа се тога.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Још нешто ме интересује, приликом евакуације Срба из Мовљана и албанског живља колико се сећам, добро се сећате да сам био ангажован око превоза свих тих људи за значи за испомоћ, да ли је то тачно?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: И да ли сам одрадио посао како треба?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У реду, хвала лепо, немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала лепо.

Питања више нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја колико се сећам а немам тај транскрипт овде, окр. Петковић Зоран је у својој одбрани навео да када су се вратили из Призрена да је он остао ту, да сте видели оне људе да су Вам они рекли да се склоните, па сте Ви видели нешто да се десило па сте некога унутар обавестили, па сад Вас ја питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Нисам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте то обавестили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није речено, ево ја имам транскрипт и не, не. Не, не, не морате, нема потребе, није обавештено, све зна и мислим.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не зато, зато што то није речено судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није речено, тачно да није речено. Хвала лепо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, ово је питање за окривљеног, да ли сте свом надређеном нешто причали о томе да сте видели неке људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма тужиоче да ли сте пратили да сам ја питала да ли је било шта реко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, сад ја питам окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово само питам, питам сведока, ако је једино он био надређени за окривљеног Петковић Зорана, како је, мени сад то баш није јасно и ту се њих двојица и разликују, окривљени прича да је радио од 7 до 9 на пумпи, па после од 9 до 16, па после од 16 до 18 опет на пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не сећа се, сведок се тога не сећа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али овај каже да овај неколико дана није радио, е сад шта је ту сад, ето да искористимо то ако је како је могуће да ако је само наређење од њега примао, како је то могуће да неко други дођа и каже ти ћеш сад то да радиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче рекао је да се не сећа.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Добијао је наређења само док је био код мене ангажован, значи оног тренутка када је био на пумпи ја нисм имао са њим значи ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то Вас ја питам, јел он неколико дана изостао са посла па није долазио код Вас на посао и није Вас возио или је ово тачно што каже окривљени да је радио пре него што је долазио код Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Он је радио, стварно не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте одмах рекли да се не сећате тога. Рекао је одмах да се не сећа.

Да, добро је члан већа судија Крстајић је приметио, шта Ви кажете за тај притвор што спомиње сведок јесте Ви били у притвору?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да био сам, био сам у притвору у Призрену имао сам проблема нешто са Миљковићем и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то није било у том периоду?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То је било у периоду када сам почео код шефа да радим и онда сам имао прекид, раздужио сам аутоматско наоружање и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кад би то било?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Па то је било негде 27, 28, не могу датум, датума не могу да прецизирам датуме, али постоји ваљда службена белешка суда Призрена где сам исто чист и вратио се назад поново у Сувој Реци. Имао сам конфликт са Миљковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљковић, којим Миљковићем?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Милутином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милутином?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чекајте сад овај, ако сте Ви ишли сваки дан у истом саставу у Суву Реку, а ко Вас је водио 27. и 28.?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја сам био 27. и 28. али то је било у периоду после, значи датума не могу да прецизирам датуме, али првих 7 дана.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Они су по њега дошли значи негде у вечерњим часовима тако поподне, не знам колико сати је било, ми смо били и вратили се.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: То је било негде при крају месеца, значи крајем месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он каже да нисте ту били неколико дана?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: 3 дана нисам био у Сувој Реци уопште.

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Два, три дана није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ако је био у притвору 3 дана, два, три дана, два дана, 48 сати, а рекли сте првих 5 дана, 7 дана свакодневно је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваких недељу дана сте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја питам ко Вас је, ако је он крајем месеца, три дана био крајем месеца, 27, 28, 29. и 30., ко Вас је онда возио у Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је возио?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Ја сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте возили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што нисте то рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нисмо га ни питали. Нисмо га ни питали да ли је возио, па нисамо. Добро, добро, уреду је.

Да ли је било тих дана? Јел можемо то да прибавимо од некога кад је било, мислим не знам.

Добро. Хвала лепо, можете ићи.

Господине Станисављевићу Ви сте из Београда, Ви трошкова немате јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Да, станујем у Калуђерици, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо. Да ли Ви имате можда евентуално још нешто да нам изјавите, да нам кажете нешто што Вас нисмо питали?

СВЕДОК ЗОРАН СТАНИСАВЉЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више. Хвала лепо, можете ићи.

Изволите?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Имам ја процесних предлога, чули сте сад да је окр. Зоран Петковић рекао да је због проблема са Миљковићем, то је онај начелник који је дошао касније и тако даље, то је уследило током априла месеца, значи да суд службено прибаци у ком временском периоду је окр. Зоран Петковић био у притвору у Призрену. Тај податак сигурно постоји и према томе да јасно решимо о чему се ради, кад је отишао и кад се вратио, да не буде ово тенденциозно да је 27, 28. очигледно се то ради да је април месец, почетак априла месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је Ваш предлог, сигурно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Нема, ми сву документацију коју смо имали ми смо доставили. Одбрана је суду доставила докуменат, истражном судији у коме проистиче да је окр. Зоран Петковић 27. вршио попис на бензинској пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то имамо. То имамо.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Имате у списима. То је одбрана доставила у току поступка. Ми све документе које смо имали ми смо доставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а наставља се:

09.03.2007. године са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Записничар

Председник већа-судија